

U S T A W A

z dnia 13 czerwca 2013 r.

o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi^{1), 2)}

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa:

- 1) wymagania, jakim powinny odpowiadać opakowania wprowadzane do obrotu,
 - 2) zasady działania organizacji odzysku opakowań,
 - 3) zasady postępowania z opakowaniami oraz odpadami opakowaniowymi,
 - 4) zasady ustalania i pobierania opłaty produktowej
- w celu zmniejszenia ilości i szkodliwości dla środowiska materiałów i substancji zawartych w opakowaniach i odpadach opakowaniowych oraz ilości i szkodliwości dla środowiska opakowań i odpadów opakowaniowych na etapie procesu produkcyjnego, wprowadzania do obrotu, dystrybucji i przetwarzania, w

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową, ustawę z dnia 7 maja 2009 r. o towarach paczkowanych oraz ustawę z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

²⁾ Niniejsza ustawa:

1) dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia postanowień:

- a) dyrektywy 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz. Urz. WE L 365 z 31.12.1994, str. 10, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 13, str. 349),
 - b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/128/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania na rzecz zrównoważonego stosowania pestycydów (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz. Urz. UE L 309 z 24.11.2009, str. 71);
- 2) została notyfikowana Komisji Europejskiej w dniu 21 stycznia 2012 r. pod numerem 2012/0590/PL zgodnie z art. 16 dyrektywy, o której mowa w pkt 1 lit. a, oraz § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), wdrażającego postanowienia dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. WE L 204 z 21.07.1998, str. 37, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 20, str. 337).

szczególności przez wytwarzanie czystych produktów i stosowanie czystych technologii.

2. Ustawa określa prawa i obowiązki przedsiębiorców:

- 1) będących organizacjami odzysku opakowań;
- 2) dokonujących wewnątrzwspólnotowej dostawy:
 - a) odpadów opakowaniowych,
 - b) produktów w opakowaniach;
- 3) dystrybuujących produkty w opakowaniach;
- 4) eksportujących:
 - a) odpady opakowaniowe,
 - b) opakowania,
 - c) produkty w opakowaniach;
- 5) prowadzących recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych;
- 6) wprowadzających opakowania;
- 7) wprowadzających produkty w opakowaniach.

3. Ustawa określa także obowiązki użytkowników środków niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin.

Art. 2. 1. W sprawach dotyczących gospodarki odpadami opakowaniowymi w zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21).

2. Przepisy ustawy nie naruszają przepisów określających wymagania dotyczące opakowań w zakresie warunków sanitarnych, bezpieczeństwa, ochrony zdrowia oraz wymogów transportowych dotyczących wyrobów pakowanych.

Art. 3. 1. Opakowaniem w rozumieniu ustawy jest wyrób, w tym wyrób bezzwrotny, wykonany z jakiegokolwiek materiału, przeznaczony do przechowywania, ochrony, przewozu, dostarczania lub prezentacji produktów, od surowców do towarów przetworzonych.

2. Za opakowanie uważa się:

- 1) wyrób spełniający funkcje opakowania, o których mowa w ust. 1, bez uszczerbku dla innych funkcji, jakie opakowanie może spełniać, z wyłączeniem wyrobu, którego wszystkie elementy są przeznaczone do wspólnego użycia, spożycia lub usunięcia, stanowiącego integralną część produktu oraz

niezbędnego do przechowywania, utrzymywania lub zabezpieczania produktu w całym cyklu i okresie jego funkcjonowania;

- 2) wyrób spełniający funkcje opakowania, o których mowa w ust. 1:
 - a) wytworzony i przeznaczony do wypełniania w punkcie sprzedaży,
 - b) jednorazowego użytku – sprzedany, wypełniony, wytworzony lub przeznaczony do wypełniania w punkcie sprzedaży;
- 3) część składową opakowania oraz złączony z opakowaniem element pomocniczy, spełniające funkcje opakowania, o których mowa w ust. 1, z tym że element pomocniczy przyczepiony bezpośrednio lub przymocowany do produktu uważa się za opakowanie, z wyłączeniem elementu stanowiącego integralną część produktu, który jest przeznaczony do wspólnego użycia lub usunięcia.

3. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, przykładowy wykaz wyrobów, w tym części składowych opakowań oraz złączonych z wyrobem elementów pomocniczych, które uznaje się albo nie uznaje się za opakowanie, kierując się potrzebą zapewnienia jednolitego uznawania wyrobów za opakowanie.

Art. 4. Wyróżnia się następujące kategorie opakowań:

- 1) opakowania jednostkowe – służące do przekazywania produktu użytkownikowi w miejscu zakupu;
- 2) opakowania zbiorcze – zawierające wielokrotność opakowań jednostkowych produktów, niezależnie od tego, czy są one przekazywane użytkownikowi, czy też służą zaopatrywaniu punktów sprzedaży i które można zdjąć z produktu bez naruszania cech produktu;
- 3) opakowania transportowe – służące do transportu produktów w opakowaniach jednostkowych lub zbiorczych w celu zapobiegania uszkodzeniom produktów, z wyłączeniem kontenerów do transportu drogowego, kolejowego, wodnego lub lotniczego.

Art. 5. Przepisy ustawy stosuje się do wszystkich opakowań, niezależnie od zastosowanego do ich wykonania materiału, oraz do powstałych z nich odpadów opakowaniowych.

Art. 6. 1. Przepisów ustawy, z wyłączeniem przepisów art. 14 i art. 45, nie stosuje się do przedsiębiorców w zakresie opakowań, które w danym roku kalendarzowym wprowadzili do obrotu w drodze importu produktów w

opakowaniach lub wewnątrzwspólnotowego nabycia produktów w opakowaniach, a następnie w tym samym roku kalendarzowym dokonali eksportu lub wewnątrzwspólnotowej dostawy tych opakowań bez produktów lub wraz z produktami.

2. Eksport lub wewnątrzwspólnotowa dostawa, o której mowa w ust. 1, może być również dokonana przez przedsiębiorcę innego niż wprowadzający te opakowania lub produkty w opakowaniach na podstawie dokumentów potwierdzających ten eksport lub wewnątrzwspólnotową dostawę opakowań bez produktów lub wraz z produktami.

3. Przepisów ustawy w zakresie uzyskania wymaganych poziomów odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych, w tym dotyczących opłaty produktowej, oraz dokumentów potwierdzających recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych, eksport odpadów opakowaniowych i wewnątrzwspólnotową dostawę odpadów opakowaniowych nie stosuje się do przedsiębiorców wprowadzających produkty w opakowaniach, którzy w danym roku kalendarzowym wprowadzili do obrotu produkty w opakowaniach o łącznej masie opakowań nieprzekraczającej 1 Mg, z zastrzeżeniem art. 7 ust. 1.

Art. 7. 1. Przepis art. 6 ust. 3 ma zastosowanie, jeżeli:

- 1) przedsiębiorca złoży marszałkowi województwa w terminie do dnia 15 marca każdego roku:
 - a) zaświadczenia lub oświadczenie o pomocy de minimis w zakresie, o którym mowa w art. 37 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404, z późn. zm.¹⁾),
 - b) informacje, których zakres został określony w przepisach wydanych na podstawie art. 37 ust. 2a ustawy, o której mowa w pkt 1;

2) spełnione są dla przedsiębiorcy warunki dopuszczalności pomocy de minimis określone w obowiązujących przepisach prawa Unii Europejskiej w zakresie pomocy de minimis i pomocy de minimis w rolnictwie.

2. Wartość pomocy de minimis odpowiada wartości zwolnienia z opłaty produktowej, obliczanej z zastosowaniem maksymalnej stawki opłaty produktowej dla opakowań, o której mowa w art. 35 ust. 1.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 93, poz. 585, z 2010 r. Nr 18, poz. 99 oraz z 2011 r. Nr 233, poz. 1381.

3. (uchylony)

4. Zaświadczenia lub oświadczenie, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a, oraz informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b, mogą być przekazywane za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej.

Art. 8. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) dokumencie:
 - a) DPR – rozumie się przez to dokument potwierdzający recykling odpadów opakowaniowych, w tym określający masę tych odpadów i sposób ich recyklingu,
 - b) DPO – rozumie się przez to dokument potwierdzający inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych, w tym określający masę tych odpadów i sposób ich odzysku,
 - c) EDPR – rozumie się przez to dokument potwierdzający odpowiednio eksport odpadów opakowaniowych albo wewnątrzwspólnotową dostawę odpadów opakowaniowych w celu poddania ich recyklingowi, w tym określający masę tych odpadów,
 - d) EDPO – rozumie się przez to dokument potwierdzający odpowiednio eksport odpadów opakowaniowych albo wewnątrzwspólnotową dostawę odpadów opakowaniowych w celu poddania ich innemu niż recykling procesowi odzysku, w tym określający masę tych odpadów;
- 2) eksporcie odpadów opakowaniowych – rozumie się przez to wywóz odpadów opakowaniowych z terytorium kraju na terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej w celu poddania ich recyklingowi lub innemu niż recykling procesowi odzysku;
- 3) eksporcie opakowań – rozumie się przez to wywóz opakowań z terytorium kraju na terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej;
- 4) eksporcie produktów w opakowaniach – rozumie się przez to wywóz produktów w opakowaniach z terytorium kraju na terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej;
- 5) imporcie opakowań – rozumie się przez to przywóz opakowań na terytorium kraju z terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej w celu wprowadzenia do obrotu;
- 6) imporcie produktów w opakowaniach – rozumie się przez to przywóz produktów w opakowaniach na terytorium kraju z terytorium państwa

niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej w celu wprowadzenia do obrotu;

- 7) marszałku województwa – rozumie się przez to marszałka województwa właściwego ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania odpowiednio przedsiębiorcy:
- a) wprowadzającego opakowania,
 - b) wprowadzającego produkty w opakowaniach,
 - c) eksportującego opakowania,
 - d) dokonującego wewnątrzwspólnotowej dostawy opakowań,
 - e) eksportującego produkty w opakowaniach,
 - f) dokonującego wewnątrzwspólnotowej dostawy produktów w opakowaniach,
 - g) prowadzącego recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych,
 - h) eksportującego odpady opakowaniowe,
 - i) dokonującego wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych,
 - j) będącego organizacją odzysku opakowań
- a w przypadku gdy przedsiębiorca ten nie posiada siedziby lub miejsca zamieszkania na terytorium kraju – Marszałka Województwa Mazowieckiego;
- 8) odpadach opakowaniowych – rozumie się przez to opakowania wycofane z użycia, stanowiące odpady w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, z wyjątkiem odpadów powstających w procesie produkcji opakowań;
- 9) opakowaniu wielokrotnego użytku – rozumie się przez to opakowanie posiadające właściwości fizyczne i charakterystykę pozwalające co najmniej na jego dwukrotne zastosowanie do tego samego celu, do którego opakowanie zostało pierwotnie przeznaczone, z pomocą lub bez pomocy wyrobów pomocniczych dostępnych na rynku umożliwiających powtórne wykorzystanie opakowania; opakowanie to staje się odpadem opakowaniowym z chwilą, gdy przestaje być wyrobem wielokrotnego użytku;
- 10) opakowaniu wielomateriałowym – rozumie się przez to opakowanie wykonane co najmniej z dwóch różnych materiałów, których nie można rozdzielić ręcznie lub za pomocą prostych metod mechanicznych;

-
- 11) przedsiębiorcy – rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 672 i 675);
- 12) przedsiębiorcy:
- a) dokonującym wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych – rozumie się przez to przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych, który w ramach tej działalności wystawia dokumenty EDPR lub dokumenty EDPO,
 - b) eksportującym odpady opakowaniowe – rozumie się przez to przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie eksportu odpadów opakowaniowych, który w ramach tej działalności wystawia dokumenty EDPR lub dokumenty EDPO,
 - c) prowadzącym recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych – rozumie się przez to przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie recyklingu lub innego niż recykling procesu odzysku odpadów opakowaniowych, który w ramach tej działalności wystawia dokumenty DPR lub dokumenty DPO;
- 13) publicznej kampanii edukacyjnej – rozumie się przez to każde działanie mające na celu podnoszenie stanu świadomości ekologicznej społeczeństwa, obejmujące informowanie o prawidłowym postępowaniu z odpadami opakowaniowymi, możliwym wpływie odpadów opakowaniowych na środowisko i zdrowie ludzi, dostępnych systemach zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu, odpadów opakowaniowych, w tym kampanie w środkach masowego przekazu, ulotki i broszury informacyjne, plakaty, konkursy, konferencje oraz imprezy o charakterze informacyjno-edukacyjnym;
- 14) środkach niebezpiecznych – rozumie się przez to:
- a) substancje chemiczne i ich mieszaniny zaklasyfikowane na podstawie przepisów o substancjach chemicznych i ich mieszaninach jako bardzo toksyczne, toksyczne, rakotwórcze kategorii 1 lub 2, mutagenne kategorii 1 lub 2, działające szkodliwie na rozrodczość kategorii 1 lub 2 lub niebezpieczne dla środowiska z przypisanym symbolem N lub
 - b) substancje chemiczne i ich mieszaniny zaklasyfikowane na podstawie przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i

pakowania substancji i mieszanin, zmieniającego i uchylającego dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz. Urz. UE L 353 z 31.12.2008, str. 1, z późn. zm.) w klasie toksyczności ostrej w kategorii 1, 2 lub 3 lub jako rakotwórcze kategorii 1A lub 1B, mutagenne kategorii 1A lub 1B, działające szkodliwie na rozrodczość kategorii 1A lub 1B lub jako stwarzające zagrożenie dla środowiska wodnego ze względu na toksyczność ostrą w kategorii 1 lub ze względu na toksyczność przewlekłą w kategorii 1 i 2, lub

c) środki ochrony roślin zaklasyfikowane jako bardzo toksyczne, toksyczne lub niebezpieczne dla środowiska wodnego z przypisanym symbolem N na podstawie przepisów o substancjach chemicznych i ich mieszaninach lub zaklasyfikowane w klasie toksyczności ostrej w kategorii 1, 2 lub 3 lub jako stwarzające zagrożenie dla środowiska wodnego ze względu na toksyczność ostrą w kategorii 1 lub ze względu na toksyczność przewlekłą w kategorii 1 i 2 na podstawie przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniającego i uchylającego dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1907/2006;

- 15) terytorium kraju – rozumie się przez to terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 16) wewnątrzwspólnotowej dostawie odpadów opakowaniowych – rozumie się przez to wywóz odpadów opakowaniowych z terytorium kraju na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej w celu poddania ich recyklingowi lub innemu niż recykling procesowi odzysku;
- 17) wewnątrzwspólnotowej dostawie opakowań – rozumie się przez to wywóz opakowań z terytorium kraju na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- 18) wewnątrzwspólnotowej dostawie produktów w opakowaniach – rozumie się przez to wywóz produktów w opakowaniach z terytorium kraju na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- 19) wewnątrzwspólnotowym nabyciu opakowań – rozumie się przez to przywóz opakowań na terytorium kraju z terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej w celu wprowadzenia do obrotu;

-
- 20) wewnątrzwspólnotowym nabyciu produktów w opakowaniach – rozumie się przez to przywóz produktów w opakowaniach na terytorium kraju z terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej w celu wprowadzenia do obrotu;
- 21) wielokrotnym użyciu – rozumie się przez to każde działanie, w trakcie którego opakowanie przeznaczone i zaprojektowane do co najmniej dwukrotnego zastosowania jest powtórnie wykorzystywane do tego samego celu, do którego było pierwotnie przeznaczone;
- 22) wprowadzającym opakowania – rozumie się przez to przedsiębiorcę:
- a) wytwarzającego opakowania,
 - b) importującego opakowania,
 - c) dokonującego wewnątrzwspólnotowego nabycia opakowań,
 - d) dokonującego wewnątrzwspólnotowej dostawy opakowań;
- 23) wprowadzającym produkty w opakowaniach – rozumie się przez to przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu produktów w opakowaniach, w szczególności:
- a) wprowadzającego do obrotu produkty w opakowaniach pod własnym oznaczeniem rozumianym jako znak towarowy, o którym mowa w art. 120 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1117, z późn. zm.⁴⁾), lub pod własnym imieniem i nazwiskiem lub nazwą, których wytworzenie zlecił innemu przedsiębiorcy,
 - b) pakującego produkty wytworzone przez innego przedsiębiorcę i wprowadzającego je do obrotu,
 - c) prowadzącego:
 - jednostkę lub jednostki handlu detalicznego o powierzchni handlowej powyżej 500 m², sprzedającego produkty pakowane w tych jednostkach,
 - więcej niż jedną jednostkę handlu detalicznego o łącznej powierzchni handlowej powyżej 5000 m², sprzedającego produkty pakowane w tych jednostkach;

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 33, poz. 286, z 2005 r. Nr 10, poz. 68, Nr 163, poz. 1362 i Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i 1218 i Nr 208, poz. 1539, z 2007 r. Nr 99, poz. 662 i Nr 136, poz. 958, z 2008 r. Nr 180, poz. 1113, Nr 216, poz. 1368 i Nr 227, poz. 1505, z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 oraz z 2012 r. poz. 1544.

24) wprowadzeniu do obrotu – rozumie się przez to odpłatne albo nieodpłatne udostępnienie opakowań lub produktów w opakowaniach po raz pierwszy na terytorium kraju w celu używania lub dystrybucji; za wprowadzenie do obrotu uważa się także:

- a) import opakowań,
 - b) import produktów w opakowaniach,
 - c) wewnątrzwspólnotowe nabycie opakowań,
 - d) wewnątrzwspólnotowe nabycie produktów w opakowaniach
- dokonywane na potrzeby wykonywanej działalności gospodarczej.

Art. 9. 1. Wprowadzenie do obrotu opakowań lub produktów w opakowaniach następuje w dniu:

- 1) ich wydania z magazynu albo przekazania osobie trzeciej, w przypadku opakowań i produktów w opakowaniach wytworzonych na terytorium kraju;
- 2) ich przywozu na terytorium kraju;
- 3) wystawienia faktury potwierdzającej odpowiednio wewnątrzwspólnotowe nabycie opakowań albo wewnątrzwspólnotowe nabycie produktów w opakowaniach.

2. Jeżeli wprowadzenie do obrotu opakowań lub produktów w opakowaniach nastąpiło w dwóch różnych terminach określonych w ust. 1, za dzień wprowadzenia do obrotu opakowań lub produktów w opakowaniach uważa się dzień, w którym ich wprowadzenie do obrotu nastąpiło wcześniej.

3. Ciężar udowodnienia, że wprowadzenie do obrotu opakowań lub produktów w opakowaniach nie nastąpiło albo nastąpiło w innym dniu niż określony w ust. 1, spoczywa na wprowadzającym je do obrotu przedsiębiorcy.

Rozdział 2

Rejestr

Art. 10. 1. Przedsiębiorca:

- 1) będący organizacją odzysku opakowań,
- 2) dokonujący wewnątrzwspólnotowej dostawy produktów w opakowaniach,
- 3) eksportujący:
 - a) opakowania,
 - b) produkty w opakowaniach,
- 4) wprowadzający opakowania,
- 5) wprowadzający produkty w opakowaniach

– podlega, w zakresie tej działalności, wpisowi do rejestru, o którym mowa w art. 49 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, zwanego dalej „rejestrem”.

2. Przedsiębiorca:

- 1) dokonujący wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych,
 - 2) eksportujący odpady opakowaniowe,
 - 3) prowadzący recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych
- podlega wpisowi do rejestru na wniosek, jeżeli zamierza wystawiać odpowiednio dokumenty DPO, DPR, EDPO i EDPR.

Rozdział 3

Gospodarka opakowaniami

Art. 11. 1. Wprowadzający opakowania jest obowiązany ograniczać ilość i negatywne oddziaływanie na środowisko substancji stosowanych do wytwarzania opakowań oraz wytwarzanych odpadów opakowaniowych w taki sposób, aby:

- 1) opakowania nie zawierały szkodliwych substancji w ilościach stwarzających zagrożenie dla produktu, środowiska lub zdrowia ludzi;
- 2) maksymalna suma zawartości ołowiu, kadmu, rtęci i chromu sześciowartościowego w opakowaniu nie przekraczała 100 mg/kg, z wyłączeniem opakowań określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 4.

2. Wprowadzający opakowania jest także obowiązany ograniczać ilość i negatywne oddziaływanie na środowisko substancji stosowanych do wytwarzania opakowań oraz wytwarzanych odpadów opakowaniowych w taki sposób, aby objętość i masa opakowań były ograniczone do niezbędnego minimum wymaganego do spełnienia funkcji opakowania, o których mowa w art. 3 ust. 1, oraz zapewnienia poziomu bezpieczeństwa produktowi, biorąc pod uwagę oczekiwania użytkownika.

3. Wprowadzający opakowania jest obowiązany wprowadzać do obrotu opakowania projektowane i wykonane w sposób umożliwiający:

- 1) ich wielokrotne użycie i późniejszy recykling albo
- 2) przynajmniej ich recykling, jeżeli nie jest możliwe ich wielokrotne użycie, albo
- 3) inną niż recykling formę ich odzysku, jeżeli nie jest możliwy ich recykling.

4. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, opakowania, do których nie stosuje się wymagań określonych w ust. 1 pkt 2, kierując

się właściwościami fizycznymi i składem chemicznym opakowań, a także ryzykiem powstania zagrożeń dla środowiska lub życia i zdrowia ludzi.

5. Minister właściwy do spraw środowiska, kierując się potrzebą uzyskania wiarygodnych i powtarzalnych wyników, określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania sumy zawartości ołowiu, kadmu, rtęci i chromu sześciowartościowego w opakowaniach.

Art. 12. 1. Odpady z opakowań wielokrotnego użytku:

- 1) poddaje się odzyskowi w warunkach pozwalających na spełnienie wymogów bezpieczeństwa i higieny pracy;
- 2) powinny spełniać wymagania dla opakowań przydatnych do odzysku.

2. Opakowania przydatne do odzysku:

- 1) przez recykling – powinny być wytwarzane w sposób pozwalający na recykling określonego procentu masy materiału, z którego opakowanie zostało wykonane, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 2) przez kompostowanie – powinny posiadać zdolność do biodegradacji, o której mowa w pkt 3, niestanowiącą przeszkody w ich selektywnym zbieraniu, procesie kompostowania lub w innych działaniach, którym są one poddawane;
- 3) przez biodegradację – powinny posiadać zdolność rozkładu fizycznego, chemicznego, termicznego i biologicznego, zapewniającą ostateczny rozkład otrzymanego kompostu na dwutlenek węgla, biomasę i wodę;
- 4) energii – powinny posiadać minimalną wartość opałową dolną, pozwalającą na optymalizację odzyskiwania energii.

Art. 13. 1. Wymagania, o których mowa w art. 11 ust. 1–3 i art. 12, uważa się za spełnione w przypadku zgodności opakowań z normami zharmonizowanymi w rozumieniu ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2010 r. Nr 138, poz. 935, z późn. zm.⁵⁾).

2. Oceny zgodności opakowań z normami zharmonizowanymi dokonuje się na podstawie przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności.

Art. 14. Przedsiębiorca dokonujący wewnątrzwspólnotowej dostawy produktów w opakowaniach oraz wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany stosować opakowania spełniające wymagania, o których mowa w art. 11.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 102, poz. 586 i Nr 227, poz. 1367 oraz z 2012 r. poz. 1529.

Art. 15. 1. Przedsiębiorca wprowadzający produkty w opakowaniach, wytwarzający opakowania, importujący opakowania oraz dokonujący wewnątrzwspólnotowego nabycia opakowań może umieszczać na opakowaniach oznakowania wskazujące na:

- 1) rodzaj materiałów, z których opakowania zostały wykonane;
- 2) możliwość wielokrotnego użycia opakowania w przypadku opakowań wielokrotnego użytku;
- 3) przydatność opakowania do recyklingu w przypadku opakowań przydatnych do recyklingu.

2. Oznakowanie umieszcza się na opakowaniu lub na naklejonej na nim etykiecie, a jeżeli rozmiary opakowania na to nie pozwalają – na dołączonej do opakowania ulotce informacyjnej, w sposób, który nie stanowi przeszkody dla recyklingu odpadów opakowaniowych.

3. Oznakowanie powinno być wyraźne, widoczne, czytelne i trwałe również po otwarciu opakowania.

4. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzory oznakowania opakowań, kierując się potrzebą zapewnienia prawidłowego postępowania z odpadami opakowaniowymi.

Rozdział 4

Gospodarka odpadami opakowaniowymi

Art. 16. 1. Przedsiębiorca prowadzący recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych jest obowiązany spełniać wymagania określone dla prowadzonej działalności w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, w tym posiadać decyzje w zakresie gospodarowania odpadami, jeżeli są wymagane.

2. Przedsiębiorca eksportujący odpady opakowaniowe oraz przedsiębiorca dokonujący wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych są obowiązani spełniać wymagania, określone dla prowadzonej działalności w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, w tym posiadać decyzje w zakresie gospodarowania odpadami, jeżeli są wymagane.

3. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1 i 2, wpisany do rejestru jest obowiązany wystawiać odpowiednio do zakresu wykonywanej działalności gospodarczej dokumenty DPO, DPR, EDPO i EDPR.

Art. 17. 1. Wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany zapewniać odzysk, w tym recykling odpadów opakowaniowych takiego samego

rodzaju jak odpady opakowaniowe powstałe z tego samego rodzaju opakowań jak opakowania, w których wprowadził produkty, z uwzględnieniem art. 18.

2. Wprowadzający produkty w opakowaniach wykonuje obowiązek, o którym mowa w ust. 1, samodzielnie albo za pośrednictwem organizacji odzysku opakowań, której zlecił jego wykonanie.

3. Wprowadzający produkty w opakowaniach może wykonywać obowiązek, o którym mowa w ust. 1, samodzielnie, jeżeli poddaje odzyskowi, w tym recyklingowi:

- 1) wyłącznie odpady opakowaniowe wytworzone przez siebie lub
- 2) odpady opakowaniowe zebrane od innych posiadaczy odpadów, takiego samego rodzaju i w takiej samej masie jak odpady opakowaniowe powstałe z wprowadzonych przez niego do obrotu produktów w opakowaniach.

4. Organizacja odzysku opakowań przejmuje obowiązek wprowadzającego produkty w opakowaniach na podstawie zawartej z nim w formie pisemnej pod rygorem nieważności umowy, w odniesieniu do całej masy opakowań jednego lub kilku rodzajów, jakie wprowadzający produkty w opakowaniach wprowadził do obrotu w danym roku kalendarzowym.

5. Wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany przekazać organizacji odzysku opakowań wszelkie niezbędne dane do realizacji przejętego przez nią od niego obowiązku, w tym informacje o wszystkich wprowadzonych przez niego do obrotu w danym roku kalendarzowym produktach w opakowaniach.

6. W przypadku nieprzekazania organizacji odzysku opakowań danych, o których mowa w ust. 5, wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany do wniesienia opłaty produktowej obliczonej w odniesieniu do produktów w opakowaniach, jakie wprowadził do obrotu w danym roku kalendarzowym bez poinformowania organizacji odzysku opakowań.

7. Wprowadzający produkty w opakowaniach oraz organizacja odzysku opakowań mogą zlecić wykonanie poszczególnych czynności w zakresie gospodarowania odpadami opakowaniowymi posiadaczowi odpadów.

8. Wprowadzający produkty w opakowaniach oraz organizacja odzysku opakowań są obowiązani przechowywać umowy, o których mowa w ust. 4, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym umowa przestała obowiązywać.

Art. 18. 1. Wprowadzający środki niebezpieczne w opakowaniach jest obowiązany zorganizować system zbierania oraz zapewniać odzysk, w tym recykling, odpadów opakowaniowych po środkach niebezpiecznych, z tym że wprowadzający środki niebezpieczne będące środkami ochrony roślin jest

obowiązany zorganizować system zbierania oraz zapewniać odzysk, w tym recykling, odpadów opakowaniowych po środkach niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin.

2. Wprowadzający środki niebezpieczne będące środkami ochrony roślin jest obowiązany do sfinansowania kosztów zbierania przez przedsiębiorcę prowadzącego jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, o którym mowa w art. 43 ust. 1, oraz do odebrania od niego, na własny koszt, odpadów opakowaniowych po tych środkach.

3. Wprowadzający środki niebezpieczne w opakowaniach wykonuje obowiązki, o których mowa w ust. 1, samodzielnie albo przez przystąpienie do porozumienia, o którym mowa w art. 25.

4. Wprowadzający środki niebezpieczne w opakowaniach może zlecić wykonanie poszczególnych czynności w zakresie gospodarowania odpadami opakowaniowymi po środkach niebezpiecznych posiadaczowi odpadów.

5. Przepisy ust. 1–4 stosuje się także do wprowadzającego produkty w opakowaniach wielomateriałowych.

6. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje substancji chemicznych i ich mieszanin, których nie uznaje się za środki niebezpieczne, kierując się specyfiką tych środków oraz brakiem zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzi oraz dla środowiska.

Art. 19. 1. Wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany prowadzić publiczne kampanie edukacyjne.

2. Obowiązek określony w ust. 1 może być według wyboru wprowadzającego produkty w opakowaniach wykonywany samodzielnie lub za pośrednictwem organizacji odzysku opakowań.

3. Obowiązek określony w ust. 1, przeniesiony przez wprowadzającego produkty w opakowaniach na organizację odzysku opakowań, uznaje się za wykonywany w ramach art. 31 ust. 1.

4. Wprowadzający produkty w opakowaniach samodzielnie wykonując obowiązek określony w ust. 1:

- 1) przeznaczają na publiczne kampanie edukacyjne lub
- 2) przekazuje na rachunek Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej

– łącznie co najmniej 2% wartości netto opakowań wprowadzonych do obrotu w poprzednim roku kalendarzowym.

5. Rozliczenie wykonania obowiązku prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych następuje na koniec roku kalendarzowego.

6. Wprowadzający produkty w opakowaniach składa sprawozdanie o wysokości środków przeznaczonych na publiczne kampanie edukacyjne w ramach rocznego sprawozdania, o którym mowa w art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Art. 20. 1. Wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany do dnia 31 grudnia 2014 r. oraz w latach następnych osiągnąć docelowy poziom odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych co najmniej w wysokości określonej w załączniku nr 1 do ustawy, z wyłączeniem wprowadzającego produkty w opakowaniach wielomateriałowych lub środki niebezpieczne w opakowaniach, w tym środki ochrony roślin, który należy do porozumienia, o którym mowa w art. 25.

2. Poziom odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych w danym roku kalendarzowym stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy odpadów opakowaniowych poddanych odpowiednio odzyskowi lub recyklingowi w tym roku oraz masy wprowadzonych do obrotu opakowań w poprzednim roku kalendarzowym.

3. Wprowadzający produkty w opakowaniach, który rozpoczyna działalność gospodarczą w danym roku kalendarzowym, oblicza poziom odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych za ten rok w stosunku do masy wprowadzonych przez siebie do obrotu opakowań w tym roku.

4. Organizacja odzysku opakowań jest obowiązana uwzględnić do dnia 31 grudnia 2020 r. oraz w latach następnych w osiągniętym poziomie łącznego odzysku i recyklingu docelowo co najmniej 50% odpadów opakowaniowych pochodzących z gospodarstw domowych.

5. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, roczne poziomy odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych pochodzących z gospodarstw domowych, które organizacja odzysku opakowań jest obowiązana uwzględniać do końca 2020 r. w osiągniętych poziomach łącznego odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych, biorąc pod uwagę potrzebę stopniowego tworzenia krajowego systemu selektywnego zbierania odpadów komunalnych, zwiększenia jego efektywności oraz konieczność realizacji zobowiązań międzynarodowych.

Art. 21. 1. Przy obliczaniu osiągniętych poziomów:

- 1) odzysku odpadów opakowaniowych – do odzysku zalicza się procesy odzysku R1 – R9,
- 2) recyklingu odpadów opakowaniowych – do recyklingu zalicza się procesy odzysku R2 – R9

– wymienione w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

2. Do osiągniętego poziomu odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych zalicza się wyłącznie odzysk i recykling odpadów opakowaniowych zebranych na terytorium kraju.

3. Do osiągniętego poziomu recyklingu odpadów opakowaniowych z tworzywa sztucznego zalicza się wyłącznie recykling, w wyniku którego otrzymuje się produkt wykonany z tworzywa sztucznego.

Art. 22. 1. Wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany prowadzić ewidencję w formie pisemnej albo w systemie teleinformatycznym w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, obejmującą informacje o masie opakowań, w których wprowadził do obrotu produkty w danym roku kalendarzowym.

2. Wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany przechowywać informacje zawarte w ewidencji przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego informacje dotyczą.

Art. 23. 1. Masę opakowań wprowadzonych do obrotu wraz z produktami ustala się w oparciu o ewidencję, o której mowa w art. 22 ust. 1.

2. W przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach nie prowadzi ewidencji, o której mowa w art. 22 ust. 1, albo prowadzi ją nierzetelnie, informacje o masie opakowań, w których wprowadził on do obrotu produkty, marszałek województwa lub wojewódzki inspektor ochrony środowiska ustalają na podstawie wszelkich dostępnych informacji, a w razie ich braku – szacunkowo.

3. Masę odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi lub innemu niż recykling procesowi odzysku oraz zastosowany proces odzysku i recyklingu ustala się w oparciu odpowiednio o dokument DPR albo dokument DPO.

4. Dokumenty, o których mowa w ust. 3, są wystawiane przez przedsiębiorcę prowadzącego recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów

opakowaniowych na wniosek wprowadzającego produkty w opakowaniach lub organizacji odzysku opakowań.

5. W przypadku odpadów opakowaniowych pochodzących wyłącznie z gospodarstw domowych dokumenty DPO i DPR są wystawiane przez przedsiębiorcę prowadzącego recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych na wniosek:

- 1) podmiotu odbierającego odpady komunalne od właścicieli nieruchomości albo
- 2) prowadzącego instalację regionalną do przetwarzania odpadów komunalnych, albo
- 3) podmiotu prowadzącego punkt selektywnego zbierania odpadów komunalnych, albo
- 4) gminy organizującej odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości.

6. Wniosek, o którym mowa w ust. 4 lub ust. 5, należy złożyć nie później niż w terminie 30 dni od upływu kwartału, w którym odpady opakowaniowe zostały przekazane do recyklingu lub innego niż recykling procesu odzysku.

7. Przedsiębiorca prowadzący recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych wystawia dokumenty, o których mowa w ust. 3, w terminie 7 dni od dnia wpływu wniosku o ich wystawienie.

8. W przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach, organizacja odzysku opakowań lub podmiot, prowadzący instalację regionalną bądź gmina, o których mowa w ust. 5, zleca posiadaczowi odpadów przekazanie odpadów opakowaniowych do recyklingu lub innego niż recykling procesu odzysku, wniosek, o którym mowa w ust. 4 lub 5, składa w ich imieniu posiadacz odpadów.

9. Przedsiębiorca prowadzący recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych wystawia dokumenty, o których mowa w ust. 3, w trzech egzemplarzach, z czego jeden egzemplarz jest przeznaczony dla wystawiającego dokument przedsiębiorcy, drugi egzemplarz – dla przekazującego odpady opakowaniowe do recyklingu lub innego niż recykling procesu odzysku, natomiast trzeci egzemplarz – dla marszałka województwa.

10. Przedsiębiorca prowadzący recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych jest obowiązany przekazać marszałkowi województwa jeden egzemplarz dokumentów, o których mowa w ust. 3, w terminie 30 dni od upływu kwartału, w którym dokumenty zostały wystawione.

11. W przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach w ramach wykonywanej działalności gospodarczej dokonuje recyklingu lub innego niż recykling procesu odzysku odpadów opakowaniowych, masę odpadów opakowaniowych poddanych przez niego recyklingowi lub innemu niż recykling procesowi odzysku oraz sposób ich odzysku i recyklingu ustala się w oparciu o prowadzoną przez niego ilościową i jakościową ewidencję odpadów, o której mowa w art. 66 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

12. Wprowadzający produkty w opakowaniach oraz organizacja odzysku opakowań są obowiązani przechowywać dokumenty, o których mowa w ust. 3, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dokumenty dotyczą.

13. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzory dokumentów DPO i DPR, kierując się potrzebą ich ujednolicenia, a w przypadku organizacji odzysku także identyfikacji odpadów opakowaniowych pochodzących z gospodarstw domowych poddanych recyklingowi lub innemu niż recykling procesowi odzysku.

Art. 24. 1. Masę odpadów opakowaniowych będących przedmiotem eksportu odpadów opakowaniowych oraz wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych w celu poddania ich recyklingowi lub innemu niż recykling procesowi odzysku ustala się w oparciu odpowiednio o dokument EDPR albo dokument EDPO.

2. Dokumenty, o których mowa w ust. 1, są wystawiane przez przedsiębiorcę:

- 1) eksportującego odpady opakowaniowe,
 - 2) dokonującego wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych
- na wniosek wprowadzającego produkty w opakowaniach lub organizacji odzysku opakowań.

3. Dokumenty, o których mowa w ust. 1, są wystawiane na podstawie dokumentu celnego potwierdzającego wywóz odpadów opakowaniowych poza obszar celny Unii Europejskiej albo faktury potwierdzającej wewnątrzwspólnotową dostawę odpadów opakowaniowych.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, należy złożyć nie później niż w terminie 30 dni od upływu kwartału, w którym odpady opakowaniowe zostały przekazane odpowiednio do eksportu odpadów opakowaniowych albo wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych.

5. Przedsiębiorca wystawia dokumenty, o których mowa w ust. 1, w terminie 7 dni od dnia wpływu wniosku o ich wystawienie, dołączając do nich uwierzytelnione kopie dokumentów celnych albo faktur, na podstawie których były one wystawione.

6. Przedsiębiorca eksportujący odpady opakowaniowe dołącza do dokumentów, o których mowa w ust. 1, oświadczenie, że odpady opakowaniowe zostaną poddane recyklingowi lub innemu niż recykling procesowi odzysku w instalacjach spełniających co najmniej wymagania, jakie spełniają instalacje eksploatowane na terytorium kraju.

7. W przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach lub organizacja odzysku opakowań zleca posiadaczowi odpadów przekazanie odpadów opakowaniowych do eksportu odpadów opakowaniowych lub wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych, wniosek o wydanie dokumentów, o których mowa w ust. 1, składa w ich imieniu posiadacz odpadów.

8. Przedsiębiorca wystawia dokumenty, o których mowa w ust. 1, w trzech egzemplarzach, z czego jeden egzemplarz jest przeznaczony dla wystawiającego dokument przedsiębiorcy, drugi egzemplarz – dla przekazującego odpady opakowaniowe do eksportu odpadów opakowaniowych albo wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych, natomiast trzeci egzemplarz – dla marszałka województwa.

9. Przedsiębiorca jest obowiązany przekazać marszałkowi województwa jeden egzemplarz dokumentów, o których mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od upływu kwartału, w którym dokumenty zostały wystawione.

10. Wprowadzający produkty w opakowaniach oraz organizacja odzysku opakowań są obowiązani przechowywać dokumenty, o których mowa w ust. 1, oraz dokumenty celne i faktury, o których mowa w ust. 3, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dokumenty dotyczą.

11. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzory dokumentów EDPO i EDPR, kierując się potrzebą ich ujednolicenia, a w przypadku organizacji odzysku także identyfikacji odpadów opakowaniowych pochodzących z gospodarstw domowych będących przedmiotem eksportu oraz wewnątrzwspólnotowej dostawy.

Art. 25. 1. Organizacja samorządu gospodarczego reprezentująca grupę przedsiębiorców wprowadzających:

- 1) produkty w opakowaniach wielomateriałowych albo
- 2) środki niebezpieczne w opakowaniach, w tym środki ochrony roślin

– może zawrzeć porozumienie z marszałkiem województwa w zakresie utworzenia i utrzymania systemu zbierania, transportu, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań wielomateriałowych albo z opakowań po środkach niebezpiecznych.

2. Wprowadzający, o którym mowa w ust. 1, mogą na równych zasadach przystępować do już zawartych porozumień.

3. Porozumienie określa w szczególności:

- 1) cele i termin realizacji porozumienia, w tym przewidziane do osiągnięcia poziomy odzysku i recyklingu;
- 2) podmioty uprawnione do kontroli realizacji porozumienia oraz sposób tej kontroli;
- 3) sposób finansowania realizacji porozumienia;
- 4) warunki rozwiązania porozumienia.

4. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, minimalne roczne poziomy odzysku i recyklingu dla opakowań wielomateriałowych oraz dla opakowań po środkach niebezpiecznych, w poszczególnych latach, poniżej których nie mogą zostać określone poziomy w porozumieniu, kierując się kosztami utworzenia systemu, o którym mowa w ust. 1, mocami przerobowymi istniejących i planowanych instalacji oraz ochroną środowiska, zdrowia i życia ludzi.

5. Wprowadzający, o którym mowa w ust. 1, podlega wykluczeniu z porozumienia w razie niewykonywania zobowiązań finansowych na rzecz porozumienia.

6. Osoba prawna reprezentująca wprowadzających, o których mowa w ust. 1, jest obowiązana w terminie do dnia 15 marca każdego roku przedstawić marszałkowi województwa oraz ministrowi właściwemu do spraw środowiska raport obejmujący informacje dotyczące funkcjonowania porozumienia za poprzedni rok kalendarzowy.

7. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór raportu, o którym mowa w ust. 6, kierując się potrzebą ujednolicenia zbierania i przetwarzania informacji dotyczących funkcjonowania porozumienia.

8. Marszałek województwa zamieszcza porozumienia oraz informacje o ich rozwiązaniu w Biuletynie Informacji Publicznej obsługującego go urzędu.

9. Marszałek województwa informuje ministra właściwego do spraw środowiska o zawartych porozumieniach oraz o ich rozwiązaniu.

10. W przypadku gdy cele określone w porozumieniu nie zostaną osiągnięte w terminie, wprowadzający, o których mowa w ust. 1, będący jego stronami są

obowiązani do wniesienia opłaty produktowej, obliczonej jako iloczyn masy odpadów opakowaniowych brakującej do osiągnięcia przyjętych w porozumieniu poziomów odzysku i recyklingu liczonej w stosunku do masy opakowań wprowadzonych do obrotu przez danego przedsiębiorcę i podwójnej stawki opłaty produktowej określonej dla danego rodzaju opakowania, za każdy rok kalendarzowy, w którym cele te nie zostały osiągnięte.

11. Marszałkiem województwa właściwym w sprawach porozumienia jest marszałek właściwy ze względu na siedzibę osoby prawnej reprezentującej wprowadzających, o których mowa w ust. 1, a w przypadku braku siedziby na terytorium kraju – Marszałek Województwa Mazowieckiego.

Art. 26. 1. Minister właściwy do spraw środowiska może zawierać porozumienia z:

- 1) przedsiębiorcami wprowadzającymi produkty w opakowaniach w zakresie utworzenia i utrzymania systemu zbierania, transportu, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów opakowaniowych;
- 2) przedsiębiorcami wprowadzającymi produkty w opakowaniach jednostkowych wielokrotnego użytku w zakresie utworzenia i utrzymania systemu obrotu opakowaniami jednostkowymi wielokrotnego użytku.

2. Porozumienie zawiera listę podmiotów będących sygnatariuszami porozumienia oraz określa w szczególności:

- 1) cele i termin realizacji porozumienia;
- 2) sposób finansowania porozumienia, w tym finansowania odbierania opakowań w jednostkach handlu detalicznego;
- 3) podmioty uprawnione do kontroli realizacji porozumienia oraz sposób tej kontroli;
- 4) przypadki:
 - a) wykluczenia podmiotu z porozumienia,
 - b) rozwiązania porozumienia.

3. Przedsiębiorcy, o których mowa w ust. 1, mogą, na równych zasadach, zawierać porozumienia oraz przystępować do już zawartych porozumień.

4. Przedsiębiorcy, o których mowa w ust. 1, są obowiązani w terminie do dnia 15 marca każdego roku przedstawić ministrowi właściwemu do spraw środowiska raport obejmujący informacje dotyczące funkcjonowania porozumienia za poprzedni rok kalendarzowy wraz z listą podmiotów uczestniczących w porozumieniu.

5. Minister właściwy do spraw środowiska zamieszcza porozumienia w Biuletynie Informacji Publicznej obsługującego go urzędu.

Rozdział 5

Organizacja odzysku opakowań

Art. 27. Organizacja odzysku opakowań jest obowiązana spełniać następujące warunki:

- 1) wykonywać działalność gospodarczą w formie spółki akcyjnej;
- 2) wykonywać wyłącznie działalność gospodarczą związaną z organizowaniem, zarządzaniem lub prowadzeniem przedsięwzięć związanych z odzyskiem, w tym recyklingiem odpadów, oraz finansowaniem publicznych kampanii edukacyjnych;
- 3) zawierać w swej nazwie oznaczenie „organizacja odzysku opakowań”;
- 4) posiadać wymagany przepisami ustawy kapitał zakładowy.

Art. 28. 1. Organizacja odzysku opakowań może działać także jako organizacja, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 90, poz. 607, z późn. zm.⁶⁾).

2. Do używania oznaczenia, o którym mowa w art. 27 pkt 3, jest uprawniona wyłącznie organizacja odzysku opakowań działająca na zasadach określonych w przepisach ustawy.

Art. 29. 1. Kapitał zakładowy organizacji odzysku opakowań wynosi co najmniej 2 500 000 zł.

2. Kapitał zakładowy organizacji odzysku opakowań pokrywa się w całości wkładem pieniężnym i wpłaca w całości przed jej wpisem do rejestru.

3. Kapitał zakładowy organizacji odzysku opakowań nie może pochodzić z pożyczki lub kredytu ani być obciążony w jakikolwiek sposób.

4. Organizacja odzysku opakowań jest obowiązana:

- 1) utrzymywać kapitał własny w wysokości co najmniej połowy kapitału zakładowego, określonego w ust. 1, zdeponowany na odrębnym rachunku bankowym lub w formie lokaty terminowej albo

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 79, poz. 666 i Nr 215, poz. 1664, z 2011 r. Nr 106, poz. 622 oraz z 2013 r. poz. 21.

2) posiadać gwarancję bankową lub gwarancję ubezpieczeniową, której gwarantem jest instytucja finansowa upoważniona do gwarantowania długu celnego, w wysokości co najmniej połowy minimalnego kapitału zakładowego, określonego w ust. 1.

5. Akcje organizacji odzysku opakowań mogą być wyłącznie akcjami imiennymi i nie mogą być zamienione na akcje na okaziciela.

6. Organizacja odzysku opakowań nie może wydawać akcji uprzywilejowanych.

Art. 30. Organizacja odzysku opakowań jest obowiązana:

- 1) w terminie do dnia 15 marca każdego roku przedstawić marszałkowi województwa za poprzedni rok kalendarzowy zaświadczenie wydane przez bank o utrzymywaniu przez nią na odrębnym rachunku bankowym lub w formie lokaty terminowej środków, o których mowa w art. 29 ust. 4 pkt 1, albo dokument potwierdzający wysokość gwarancji bankowej lub gwarancji ubezpieczeniowej, wydany przez gwaranta wskazanego w art. 29 ust. 4 pkt 2;
- 2) przedstawić, na każde żądanie marszałka województwa, w terminie 14 dni od dnia wpływu żądania, zaświadczenie wydane przez bank o aktualnie utrzymywanych przez organizację odzysku opakowań na odrębnym rachunku bankowym lub w formie lokaty terminowej środkach, o których mowa w art. 29 ust. 4 pkt 1, albo dokument potwierdzający wysokość gwarancji, o której mowa w art. 29 ust. 4 pkt 2.

Art. 31. 1. Organizacja odzysku opakowań jest obowiązana:

- 1) przeznaczać na publiczne kampanie edukacyjne co najmniej 5% przychodów uzyskanych w poprzednim roku kalendarzowym z przejęcia obowiązków określonych w art. 17 ust. 1;
- 2) dokumentować przeznaczenie przychodów, o których mowa w pkt 1, na publiczne kampanie edukacyjne.

2. Organizacja odzysku opakowań składa sprawozdanie o wysokości środków przeznaczonych na publiczne kampanie edukacyjne w ramach rocznego sprawozdania, o którym mowa w art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Art. 32. Organizacja odzysku opakowań jest obowiązana zachować w tajemnicy wszelkie dane przekazane jej przez wprowadzającego produkty w opakowaniach, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.

Art. 33. W przypadku otwarcia likwidacji albo ogłoszenia upadłości organizacji odzysku opakowań, przejęty przez nią obowiązek ponownie staje się, z dniem otwarcia likwidacji albo ogłoszenia upadłości, obowiązkiem wprowadzającego produkty w opakowaniach, od którego został on przejęty, w odniesieniu do masy opakowań wprowadzonych przez niego do obrotu od dnia 1 stycznia roku kalendarzowego, w którym nastąpiło otwarcie likwidacji lub ogłoszenie upadłości organizacji odzysku opakowań.

Rozdział 6

Oплата produktowa

Art. 34. 1. Rozliczenie wykonania obowiązku określonego w art. 17 ust. 1 następuje na koniec roku kalendarzowego.

2. Wprowadzający produkty w opakowaniach oraz organizacja odzysku opakowań, którzy nie wykonali obowiązku określonego w art. 17 ust. 1, są obowiązani wnieść opłatę produktową obliczoną oddzielnie w przypadku nieosiągnięcia wymaganego poziomu:

- 1) recyklingu, w tym recyklingu dla wszystkich opakowań razem;
- 2) odzysku.

3. Podstawę obliczenia opłaty produktowej stanowi masa w kilogramach opakowań danego rodzaju, w których produkty zostały wprowadzone do obrotu.

4. Sposób obliczania opłaty produktowej określa załącznik nr 2 do ustawy.

Art. 35. 1. Maksymalna stawka opłaty produktowej dla opakowań wynosi 4,50 zł za 1 kg.

2. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe stawki opłat produktowych dla poszczególnych rodzajów opakowań, kierując się negatywnym oddziaływaniem na środowisko odpadów opakowaniowych powstałych z tych opakowań, kosztami ich zagospodarowania oraz biorąc pod uwagę, że opłata produktowa powinna stanowić zachętę do poddawania odpadów opakowaniowych odzyskowi i recyklingowi.

Art. 36. 1. Opłata produktowa jest obliczana na koniec roku kalendarzowego.

2. Opłata produktowa jest wnoszona na odrębny rachunek bankowy prowadzony przez marszałka województwa do dnia 15 marca roku następującego po roku kalendarzowym, którego opłata dotyczy.

Art. 37. 1. W przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach oraz organizacja odzysku opakowań, pomimo ciążącego obowiązku, nie wnieśli opłaty produktowej albo wnieśli opłatę niższą od należnej, marszałek województwa ustala, w drodze decyzji, wysokość zaległości z tytułu opłaty produktowej.

2. W przypadku niewykonania decyzji, o której mowa w ust. 1, marszałek województwa ustala, w drodze decyzji, dodatkową opłatę produktową w wysokości odpowiadającej 50% kwoty niewniesionej opłaty produktowej.

3. Termin uiszczenia opłat, o których mowa w ust. 1 i 2, wynosi 14 dni od dnia, w którym decyzja ustalająca ich wysokość stała się ostateczna.

Art. 38. 1. Marszałek województwa prowadzi odrębny rachunek bankowy w celu gromadzenia i przekazywania wpływów z tytułu opłaty produktowej oraz dodatkowej opłaty produktowej.

2. Wpływy z tytułu opłaty produktowej oraz dodatkowej opłaty produktowej, powiększone o przychody z oprocentowania rachunków bankowych i pomniejszone o dochody, o których mowa w ust. 3, marszałek województwa przekazuje, w terminie 30 dni po upływie każdego kwartału, na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

3. Wpływy z tytułu opłaty produktowej oraz dodatkowej opłaty produktowej w wysokości 10% stanowią dochody budżetu samorządu województwa z przeznaczeniem na koszty egzekucji należności z tytułu opłaty produktowej oraz dodatkowej opłaty produktowej i obsługę administracyjną systemu tych opłat.

Art. 39. Wpływy z tytułu opłaty produktowej oraz dodatkowej opłaty produktowej są gromadzone na rachunku bankowym Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Art. 40. W sprawach dotyczących opłat produktowych oraz dodatkowych opłat produktowych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.⁷⁾), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują marszałkowi województwa.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1101, 1342 i 1529 oraz z 2013 r. poz. 35.

Dystrybucja produktów w opakowaniach oraz obowiązki użytkownika środków niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin

Art. 41. Zakazuje się dystrybucji produktów w opakowaniach wprowadzanych do obrotu przez wprowadzającego produkty w opakowaniach, który nie jest wpisany do rejestru.

Art. 42. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, który sprzedaje produkty w opakowaniach, jest obowiązany przekazywać użytkownikom tych produktów informacje o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:

- 1) dostępnych systemów zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu, odpadów opakowaniowych,
 - 2) właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi,
 - 3) znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach
- co najmniej przez wywieszenie informacji w miejscu sprzedaży.

Art. 43. 1. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, który sprzedaje środki niebezpieczne będące środkami ochrony roślin, jest obowiązany przyjmować od użytkowników odpady opakowaniowe po tych środkach.

2. Użytkownik środków niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin jest obowiązany zwrócić odpady opakowaniowe po tych środkach przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 1.

Art. 44. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni handlowej powyżej 2000 m² jest obowiązany prowadzić na własny koszt selektywne zbieranie odpadów opakowaniowych po produktach w opakowaniach, które znajdują się w ofercie handlowej tej jednostki, według rodzajów opakowań, z których powstały odpady.

Sprawozdawczość w zakresie gospodarki opakowaniami i odpadami opakowaniowymi

Art. 45. 1. Przedsiębiorca:

- 1) wprowadzający opakowania,
- 2) eksportujący opakowania,

-
- 3) eksportujący produkty w opakowaniach,
 - 4) dokonujący wewnątrzwspólnotowej dostawy produktów w opakowaniach,
 - 5) wprowadzający produkty w opakowaniach
- jest obowiązany sporządzić i złożyć marszałkowi województwa roczne sprawozdanie, na zasadach określonych w dziale V rozdziale 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

2. Przedsiębiorca może zlecić sporządzenie rocznego sprawozdania organizacji odzysku opakowań.

3. Organizacja odzysku opakowań sporządza i składa marszałkowi województwa roczne sprawozdanie wraz z wykazem przedsiębiorców, którzy zlecieli jej sporządzenie sprawozdania.

4. Przedsiębiorca zlecający sporządzenie rocznego sprawozdania jest obowiązany przekazać organizacji odzysku opakowań wszelkie dane niezbędne do prawidłowego sporządzenia rocznego sprawozdania.

5. Wprowadzający produkty w opakowaniach, wykonujący obowiązek określony w art. 17 ust. 1 za pośrednictwem organizacji odzysku opakowań, który nie przekazał organizacji odzysku opakowań informacji o wszystkich wprowadzonych przez siebie w danym roku kalendarzowym do obrotu produktach w opakowaniach, jest obowiązany sporządzić i złożyć marszałkowi województwa roczne sprawozdanie w zakresie tych produktów w opakowaniach, o których nie przekazał informacji organizacji odzysku opakowań, na zasadach określonych w dziale V rozdziale 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Rozdział 9

Audyt zewnętrzny

Art. 46. 1. Przedsiębiorcy:

- 1) prowadzący recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych, którzy wystawiają dokumenty DPO oraz dokumenty DPR i posiadają zezwolenie na przetwarzanie, o którym mowa w art. 41 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, pozwalające na odzysk odpadów o masie przekraczającej 400 Mg,
- 2) eksportujący odpady opakowaniowe oraz przedsiębiorcy dokonujący wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych, którzy wystawili w danym roku kalendarzowym dokumenty EDPR lub dokumenty EDPO

potwierdzające eksport odpadów opakowaniowych lub wewnątrzwspólnotową dostawę odpadów opakowaniowych o masie przekraczającej 400 Mg – są obowiązani do przeprowadzenia rocznego audytu zewnętrznego, zwanego dalej „audytem”.

2. Audyt przeprowadza się w terminie do dnia 30 kwietnia roku następującego po roku kalendarzowym, którego dotyczy.

Art. 47. 1. Audyt jest przeprowadzany przez akredytowanego weryfikatora środowiskowego, o którym mowa w przepisach rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie dobrowolnego udziału organizacji w systemie ekozarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS), uchylającego rozporządzenie (WE) nr 761/2001 oraz decyzje Komisji 2001/681/WE i 2006/193/WE (Dz. Urz. UE L 342 z 22.12.2009, str. 1.).

2. Audytora wybiera przedsiębiorca.

3. Koszty przeprowadzenia audytu obciążają przedsiębiorcę, o którym mowa w art. 46 ust. 1.

Art. 48. 1. Celem audytu jest sprawdzenie wiarygodności danych zawartych w dokumentach DPR, dokumentach DPO, dokumentach EDPR, dokumentach EDPO oraz dokumentach celnych i fakturach, o których mowa w art. 24 ust. 3, wystawionych w roku kalendarzowym, którego dotyczy audyt.

2. Audytor prowadzi kontrolę:

- 1) spełniania wymagań wynikających z ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, w tym zgodności posiadanych decyzji z prowadzonym recyklingiem i innym niż recykling procesem odzysku;
- 2) możliwości technicznych, w tym mocy przerobowych instalacji posiadanych przez prowadzącego odzysk i recykling pozwalających na przetwarzanie odpadów opakowaniowych w wielkości odpowiadającej danym zawartym w dokumentach DPO i DPR wystawionym w danym roku;
- 3) zgodności informacji zawartych w oświadczeniu, o którym mowa w art. 24 ust. 6, ze stanem faktycznym;
- 4) masy odpadów opakowaniowych przyjętych i odpowiednio przetworzonych lub wywiezionych z terytorium kraju.

Art. 49. Na podstawie zebranych dokumentów i dowodów audytor sporządza pisemne sprawozdanie z przeprowadzonego audytu.

Art. 50. 1. Audytor przekazuje:

- 1) przedsiębiorcy dokumentację audytu wraz ze sprawozdaniem z przeprowadzonego audytu;
- 2) wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska, właściwemu ze względu na miejsce prowadzenia działalności podmiotów, o których mowa w art. 46 ust. 1, uwierzytelnioną kopię sprawozdania, o którym mowa w pkt 1;
- 3) marszałkowi województwa uwierzytelnioną kopię sprawozdania, o którym mowa w pkt 1.

2. Przedsiębiorca jest obowiązany przechowywać dokumentację audytu, wraz ze sprawozdaniem z przeprowadzonego audytu, przez 5 lat licząc od końca roku kalendarzowego, którego audyt dotyczy.

Art. 51. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy zakres i sposób przeprowadzania audytu,
 - 2) szczegółowy zakres sprawozdania z przeprowadzonego audytu,
 - 3) termin przekazywania sprawozdania z przeprowadzonego audytu
- kierując się potrzebą sprawdzenia wiarygodności informacji zawartych w dokumentach objętych audytem oraz ujednoliceniem sprawozdań z przeprowadzonego audytu.

Rozdział 10

Obowiązki organów administracji publicznej

Art. 52. 1. Marszałek województwa prowadzi zbiór dokumentów przekazywanych mu przez przedsiębiorców na podstawie przepisów ustawy.

2. Zbiór dokumentów, o którym mowa w ust. 1, marszałek województwa prowadzi w systemie teleinformatycznym w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, jeżeli dokumenty zostały przekazane za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej.

Art. 53. 1. Marszałek województwa sprawuje kontrolę przestrzegania i stosowania przepisów ustawy w zakresie objętym jego właściwością.

2. Marszałek województwa co najmniej raz na 3 lata przeprowadza kontrolę przedsiębiorców:

- 1) prowadzących recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych;
- 2) eksportujących odpady opakowaniowe oraz dokonujących wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych.

3. Marszałek województwa może upoważnić do przeprowadzenia kontroli pracowników urzędu marszałkowskiego.

4. Przy wykonywaniu kontroli kontrolujący jest uprawniony do:

- 1) wstępu wraz z rzeczoznawcami i niezbędnym sprzętem przez całą dobę na teren nieruchomości, obiektu lub ich części, na których jest wykonywana działalność gospodarcza, a w godzinach od 6⁰⁰ do 22⁰⁰ – na pozostały teren, zgodnie z celem i zakresem kontroli;
- 2) przeprowadzania badań lub wykonywania innych niezbędnych czynności kontrolnych, w tym powołania eksperta;
- 3) żądania pisemnych lub ustnych informacji oraz wzywania i żądania wyjaśnień od osób w zakresie niezbędnym do ustalenia stanu faktycznego;
- 4) żądania okazania dokumentów i udostępnienia wszelkich danych mających związek z kontrolą, w tym dokumentów związanych z prowadzeniem ewidencji operacji gospodarczych oraz ilościowej i jakościowej ewidencji odpadów, o której mowa w art. 66 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, a także dokumentacji technicznej instalacji do przetwarzania odpadów.

5. W przypadku stwierdzenia naruszenia przez kontrolowanego przedsiębiorcę przepisów ustawy lub gdy wystąpi uzasadnione podejrzenie, że takie naruszenie mogło nastąpić, marszałek województwa występuje do innych organów kontroli, w szczególności wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, organów celnych, organów kontroli skarbowej oraz Policji, o podjęcie odpowiednich działań będących w ich kompetencji, przekazując dokumentację sprawy.

6. Marszałek województwa sporządza i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska oraz Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do dnia 15 lutego każdego roku, informację o wynikach kontroli przeprowadzonych w poprzednim roku kalendarzowym wraz z wnioskami, w tym planowanymi działaniami zmierzającymi do usunięcia stwierdzonych naruszeń.

Art. 54. Nadzór nad przestrzeganiem przepisów art. 41 i art. 42 sprawuje Inspekcja Handlowa, działając na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1219, z późn. zm.⁸⁾).

Art. 55. Główny Inspektor Ochrony Środowiska pełni funkcję organu wyższego stopnia w rozumieniu ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267) w odniesieniu do marszałka województwa w sprawach określonych przepisami ustawy.

Rozdział 11

Administracyjne kary pieniężne i przepisy karne

Art. 56. 1. Administracyjnej karze pieniężnej, zwanej dalej „karą pieniężną”, podlega ten, kto:

- 1) nie będąc wpisanym do rejestru:
 - a) wystawia dokumenty DPR,
 - b) wystawia dokumenty DPO,
 - c) wystawia dokumenty EDPR,
 - d) wystawia dokumenty EDPO;
- 2) wbrew przepisowi art. 11 ust. 1 nie ogranicza ilości i negatywnego oddziaływania na środowisko substancji stosowanych do wytwarzania opakowań oraz wytwarzanych odpadów opakowaniowych w taki sposób, aby:
 - a) opakowania nie zawierały szkodliwych substancji w ilościach stwarzających zagrożenie dla produktu, środowiska lub zdrowia ludzi,
 - b) maksymalna suma zawartości ołowiu, kadmu, rtęci i chromu sześciowartościowego w opakowaniu nie przekraczała 100 mg/kg;
- 3) wbrew przepisowi art. 11 ust. 2 nie ogranicza ilości i negatywnego oddziaływania na środowisko substancji stosowanych do wytwarzania opakowań oraz wytwarzanych odpadów opakowaniowych w taki sposób, aby objętość i masa opakowań były ograniczone do niezbędnego minimum wymaganego do spełnienia funkcji opakowania, o których mowa w art. 3 ust. 1, oraz zapewnienia poziomu bezpieczeństwa produktowi, biorąc pod uwagę oczekiwania użytkownika;

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 182, poz. 1228, z 2011 r. Nr 63, poz. 322, Nr 106, poz. 622 i Nr 153, poz. 903, z 2012 r. poz. 1203 i 1448 oraz z 2013 r. poz. 700.

-
- 4) wbrew przepisowi art. 11 ust. 3 wprowadza do obrotu opakowania projektowane i wykonane w sposób uniemożliwiający:
 - a) ich wielokrotne użycie i późniejszy recykling albo
 - b) przynajmniej ich recykling – jeżeli nie jest możliwe ich wielokrotne użycie, albo
 - c) inną niż recykling formę ich odzysku – jeżeli nie jest możliwy ich recykling;
 - 5) wbrew przepisowi art. 17 ust. 5 nie przekazuje organizacji odzysku opakowań, z którą zawarł umowę, wszelkich niezbędnych danych pozwalających na realizację przejętych przez nią obowiązków, w tym informacji o wszystkich wprowadzonych w danym roku kalendarzowym do obrotu produktach w opakowaniach;
 - 6) wbrew przepisowi art. 18 ust. 2 nie finansuje kosztów zbierania odpadów opakowaniowych po środkach niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin przez przedsiębiorcę prowadzącego jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego albo nie odbiera na własny koszt tych odpadów;
 - 7) wbrew przepisowi art. 19 ust. 4 nie przeznaczają na publiczne kampanie edukacyjne lub nie przekazuje na rachunek Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej łącznie co najmniej 2% wartości netto opakowań wprowadzonych do obrotu w poprzednim roku kalendarzowym;
 - 8) wbrew przepisowi art. 22 ust. 1 nie prowadzi ewidencji obejmującej informacje o masie opakowań, w których wprowadził do obrotu produkty w danym roku kalendarzowym;
 - 9) wbrew przepisom art. 23 ust. 4 lub 5 i art. 24 ust. 2 nie wystawia:
 - a) dokumentu DPR,
 - b) dokumentu DPO,
 - c) dokumentu EDPR,
 - d) dokumentu EDPO– albo wystawia dokument niezetelnie;
 - 10) wbrew przepisom art. 23 ust. 10 i art. 24 ust. 9 nie przekazuje marszałkowi województwa egzemplarza:
 - a) dokumentu DPR,
 - b) dokumentu DPO,
 - c) dokumentu EDPR,
 - d) dokumentu EDPO;

-
- 11) wbrew przepisowi art. 41 prowadzi dystrybucję produktów w opakowaniach wprowadzanych do obrotu przez wprowadzającego produkty w opakowaniach, który nie jest wpisany do rejestru;
 - 12) wbrew przepisowi art. 42 prowadząc jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, sprzedaje produkty w opakowaniach, nie przekazując użytkownikom tych produktów informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:
 - a) dostępnych systemów zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu, odpadów opakowaniowych,
 - b) właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi,
 - c) znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach– co najmniej przez wywieszenie informacji w miejscu sprzedaży;
 - 13) wbrew przepisowi art. 43 ust. 1 prowadząc jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, nie przyjmuje od użytkowników odpadów opakowaniowych po środkach niebezpiecznych będących środkami ochrony roślin;
 - 14) wbrew przepisowi art. 44 prowadząc jednostkę handlu detalicznego o powierzchni handlowej powyżej 2000 m² nie prowadzi na własny koszt selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych po produktach w opakowaniach, które znajdują się w ofercie handlowej tej jednostki, według rodzajów opakowań, z których powstały odpady.

2. Karze pieniężnej podlega także organizacja odzysku opakowań, która wbrew przepisowi art. 31 ust. 1 pkt 1, nie przeznaczą na publiczne kampanie edukacyjne co najmniej 5% przychodów uzyskanych z przejęcia obowiązków określonych w art. 17 ust. 1.

Art. 57. Kary pieniężne wynoszą:

- 1) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 1, 5–10, 12 oraz 13 – od 5000 zł do 500 000 zł;
- 2) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 2–4 – od 5000 zł do 30 000 zł;
- 3) w przypadku, o którym mowa w art. 56 ust. 1 pkt 11 – od 5000 zł do 20 000 zł;
- 4) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 14 i ust. 2 – od 10 000 zł do 500 000 zł.

Art. 58. 1. Kary pieniężne za czyny, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 1–10 i 14 oraz ust. 2, wymierza, w drodze decyzji, właściwy wojewódzki inspektor ochrony środowiska.

2. Kary pieniężne za czyny, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 11–13, wymierza, w drodze decyzji, właściwy wojewódzki inspektor inspekcji handlowej.

3. Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się zakres naruszenia przepisów ustawy oraz dotychczasową działalność gospodarczą przedsiębiorcy.

4. Należności z tytułu kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.

5. W sprawach dotyczących kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska oraz wojewódzkiemu inspektorowi inspekcji handlowej.

Art. 59. Kto osobie uprawnionej do przeprowadzenia kontroli w zakresie przestrzegania i stosowania przepisów ustawy udaremnia lub utrudnia wykonanie czynności, o których mowa w art. 53 ust. 4, podlega karze grzywny.

Art. 60. 1. Kto wbrew przepisowi art. 78 ust. 1 nie składa zawiadomienia o rozpoczęciu działalności polegającej na:

- 1) wytwarzaniu, imporcie lub wewnątrzwspólnotowym nabyciu produktów w opakowaniach lub produktów,
 - 2) odzysku lub recyklingu odpadów opakowaniowych lub odpadów powstałych z produktów,
 - 3) eksporcie lub wewnątrzwspólnotowej dostawie odpadów opakowaniowych lub odpadów powstałych z produktów w celu poddania ich odzyskowi lub recyklingowi,
 - 4) działaniu jako organizacja odzysku lub organizacja odzysku opakowań
- podlega karze grzywny.

2. Tej samej karze podlega ten, kto wbrew przepisowi art. 78 ust. 3, nie zgłasza zmiany danych zawartych w dokonanym zawiadomieniu.

Art. 61. Kto, będąc użytkownikiem środka niebezpiecznego będącego środkiem ochrony roślin, nie zwraca odpadów opakowaniowych po tym środku przedsiębiorcy prowadzącemu jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, który sprzedaje środki niebezpieczne w opakowaniach

– podlega karze grzywny.

Art. 62. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w art. 59–61, następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2013 r. poz. 395 i 765).

Rozdział 12

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 63. W ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 686) w art. 2 w ust. 1 w pkt 1 lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) przestrzegania przepisów o gospodarce opakowaniami oraz odpadami opakowaniowymi,”.

Art. 64. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r. poz. 361, z późn. zm.⁹⁾) w art. 23 w ust. 1 po pkt 16d dodaje się pkt 16e w brzmieniu:

„16e) dodatkowej opłaty produktowej, o której mowa w art. 37 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. poz. 888), z tym że kosztem uzyskania przychodów jest poniesiona opłata produktowa, o której mowa w art. 34 ust. 2 tej ustawy;”.

Art. 65. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 74, poz. 397, z późn. zm.¹⁰⁾) w art. 16 w ust. 1 po pkt 19d dodaje się pkt 19e w brzmieniu:

„19e) dodatkowej opłaty produktowej, o której mowa w art. 37 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. poz. 888), z tym że kosztem uzyskania przychodów jest poniesiona opłata produktowa, o której mowa w art. 34 ust. 2 tej ustawy;”.

Art. 66. W ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2012 r. poz. 391, z późn. zm.¹¹⁾) uchyla się art. 6p.

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 362, 596, 769, 1278, 1342, 1448, 1529 i 1540 oraz z 2013 r. poz. 21.

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 102, poz. 585, Nr 106, poz. 622, Nr 134, poz. 781, Nr 178, poz. 1059, Nr 205, poz. 1202 i Nr 234, poz. 1389 i 1391 oraz z 2012 r. poz. 362, 596, 769, 1010, 1342, 1448 i 1540 oraz z 2013 r. poz. 21 i 613.

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 951 oraz z 2013 r. poz. 21 i 228.

Art. 67. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.¹²⁾) w art. 401 w ust. 7 po pkt 8 dodaje się pkt 8a i 8b w brzmieniu:

- „8a) środki przekazane przez wprowadzających produkty w opakowaniach na podstawie art. 19 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. poz. 888) w wykonaniu obowiązku prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych;
- 8b) wpływy z opłat produktowych, o których mowa w art. 34 ust. 2 i art. 37 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;”.

Art. 68. W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 90, poz. 607, z późn. zm.¹³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. 1. Ustawa określa:

- 1) obowiązki przedsiębiorców wprowadzających na terytorium kraju produkty,
- 2) zasady postępowania z odpadami powstałymi z produktów,
- 3) zasady ustalania i pobierania opłaty produktowej

– w celu zapobiegania powstawaniu odpadów powstałych z produktów, ograniczenia ich negatywnego oddziaływania na środowisko oraz zapewnienia wysokiego poziomu odzysku i recyklingu odpadów powstałych z produktów.

2. W sprawach dotyczących postępowania z odpadami powstałymi z produktów w zakresie nieuregulowanym ustawą stosuje się przepisy o odpadach.

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 111, poz. 708, Nr 138, poz. 865, Nr 154, poz. 958, Nr 171, poz. 1056, Nr 199, poz. 1227, Nr 223, poz. 1464 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 20, poz. 106, Nr 79, poz. 666, Nr 130, poz. 1070 i Nr 215, poz. 1664, z 2010 r. Nr 21, poz. 104, Nr 28, poz. 145, Nr 40, poz. 227, Nr 76, poz. 489, Nr 119, poz. 804, Nr 152, poz. 1018 i 1019, Nr 182, poz. 1228, Nr 229, poz. 1498 i Nr 249, poz. 1657, z 2011 r. Nr 32, poz. 159, Nr 63, poz. 322, Nr 94, poz. 551, Nr 99, poz. 569, Nr 122, poz. 695, Nr 152, poz. 897, Nr 178, poz. 1060 i Nr 224, poz. 1341, z 2012 r. poz. 460, 951, 1342 i 1513 oraz z 2013 r. poz. 21, 139 i 165.

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 79, poz. 666 i Nr 215, poz. 1664, z 2011 r. Nr 106, poz. 622 oraz z 2013 r. poz. 21.

3. Przepisy ustawy nie naruszają postanowień działu II w tytule I ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.¹⁴⁾).”;

2) w art. 2:

a) pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) eksporcie produktów – rozumie się przez to wywóz produktów z terytorium kraju na terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej;

3) imporcie produktów – rozumie się przez to przywóz produktów z terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej w celu wprowadzenia na terytorium kraju;”;

b) uchyla się pkt 3a,

c) uchyla się pkt 5 i 6,

d) uchyla się pkt 7a,

e) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) opłacie produktowej – rozumie się przez to opłatę obliczaną i wpłacaną w przypadku nieosiągnięcia wymaganego poziomu odzysku i recyklingu;”;

f) pkt 9b otrzymuje brzmienie:

„9b) przedsiębiorcy – rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 672 i 675), dokonującego importu lub wewnątrzwspólnotowego nabycia produktów, w tym na potrzeby własne, oraz wytwórcę wprowadzającego produkty na terytorium kraju;”;

g) po pkt 9b dodaje się pkt 9c w brzmieniu:

„9c) produktach – rozumie się przez to produkty zaliczone do rodzaju produktów wymienionych w załączniku nr 4a do ustawy, w tym te z nich, które stanowią część składową lub przynależność produktów

¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 111, poz. 708, Nr 138, poz. 865, Nr 154, poz. 958, Nr 171, poz. 1056, Nr 199, poz. 1227, Nr 223, poz. 1464 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 20, poz. 106, Nr 79, poz. 666, Nr 130, poz. 1070 i Nr 215, poz. 1664, z 2010 r. Nr 21, poz. 104, Nr 28, poz. 145, Nr 40, poz. 227, Nr 76, poz. 489, Nr 119, poz. 804, Nr 152, poz. 1018 i 1019, Nr 182, poz. 1228, Nr 229, poz. 1498 i Nr 249, poz. 1657, z 2011 r. Nr 32, poz. 159, Nr 63, poz. 322, Nr 94, poz. 551, Nr 99, poz. 569, Nr 122, poz. 695, Nr 152, poz. 897, Nr 178, poz. 1060 i Nr 224, poz. 1341, z 2012 r. poz. 460, 951, 1342 i 1513 oraz z 2013 r. poz. 21, 139, 165 i 888.

stanowiących przedmiot importu produktów lub
wewnątrzwspólnotowego nabycia produktów;”,

h) uchyla się pkt 11b–11d,

i) pkt 11e i 11f otrzymują brzmienie:

„11e) wewnątrzwspólnotowej dostawie produktów – rozumie się przez to
wywóz produktów z terytorium kraju na terytorium innego państwa
członkowskiego Unii Europejskiej;

11f) wewnątrzwspólnotowym nabyciu produktów – rozumie się przez to
przywóz produktów z terytorium innego państwa członkowskiego
Unii Europejskiej w celu wprowadzenia na terytorium kraju;”,

j) uchyla się pkt 11g;

3) w art. 3:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Przedsiębiorca jest obowiązany zapewnić odzysk, a w
szczególności recykling, odpadów takiego samego rodzaju jak odpady
powstałe z produktów wprowadzonych przez niego na terytorium kraju.

2. Przedsiębiorca jest obowiązany osiągnąć poziom odzysku i
recyklingu odpadów powstałych z produktów co najmniej w wysokości
określonej w załączniku nr 4a do ustawy.”,

b) uchyla się ust. 2a,

c) ust. 2b i 3 otrzymują brzmienie:

„2b. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, wprowadzający na
terytorium kraju produkty wymienione w załączniku nr 4a w poz. 2, jest
obowiązany osiągnąć do dnia 31 grudnia 2020 r. poziom odzysku i
recyklingu odpadów powstałych z tego rodzaju produktów co najmniej w
wysokości określonej w załączniku nr 4a do ustawy.

3. Poziom odzysku i recyklingu odpadów powstałych z produktów
stanowi wyrażona w procentach wartość ilorazu masy odpadów
powstałych z produktów poddanych odpowiednio odzyskowi lub
recyklingowi oraz masy produktów wprowadzonych na rynek w
poprzednim roku kalendarzowym, a w przypadku przedsiębiorcy
rozpoczynającego działalność w danym roku kalendarzowym - w stosunku
do masy produktów wprowadzonych na rynek w tym roku.”,

d) ust. 4–8 otrzymują brzmienie:

„4. Masę produktów wprowadzanych na rynek ustala się w oparciu o ewidencję prowadzoną zgodnie z art. 11.

5. Wprowadzenie na rynek krajowy produktów następuje, z zastrzeżeniem ust. 6 i 6a, w dniu ich wydania z magazynu w celu ostatecznego wprowadzenia na terytorium kraju.

6. W przypadku importu produktów uważa się, że przedsiębiorca wprowadza na terytorium kraju produkty w dniu ich dopuszczenia do obrotu na terytorium Unii Europejskiej.

6a. W przypadku wewnątrzwspólnotowego nabycia produktów uważa się, że przedsiębiorca wprowadza na terytorium kraju produkty w dniu wystawienia faktury potwierdzającej wewnątrzwspólnotowe nabycie produktów.

7. Produkt uważa się za wprowadzony na terytorium kraju tylko raz.

8. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, roczne poziomy odzysku i recyklingu odpadów powstałych z produktów wymienionych w poz. 2 w załączniku nr 4a do ustawy, w poszczególnych latach do końca 2020 r., kierując się:

- 1) potrzebą stopniowego tworzenia krajowego systemu odzysku i recyklingu odpadów powstałych z produktów oraz zwiększania jego efektywności;
- 2) działaniem na rzecz konkurencyjności polskiej gospodarki.”,

e) w ust. 9 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Przy obliczaniu osiągniętych poziomów odzysku przez danego przedsiębiorcę do masy odpadów powstałych z produktów poddanych odzyskowi dodaje się:”,

f) ust. 11a i 11b otrzymują brzmienie:

„11a. Przy obliczaniu poziomu odzysku i recyklingu odpadów powstałych z produktów do masy wprowadzonych na rynek produktów nie wlicza się produktów, które zostały wywiezione z terytorium kraju w drodze eksportu lub wewnątrzwspólnotowej dostawy, dokonanej przez przedsiębiorcę innego niż wytwórca tych produktów, na podstawie dokumentów potwierdzających eksport produktów lub wewnątrzwspólnotową dostawę produktów.

11b. Do rzeczywiście osiągniętego poziomu odzysku i recyklingu odpadów powstałych z produktów nie wlicza się importu oraz wewnątrzwspólnotowego nabycia odpadów powstałych z produktów, które poddaje się odzyskowi i recyklingowi na terytorium kraju.”;

4) uchyla się art. 3a;

5) w art. 4:

a) uchyla się ust. 1a i 1b,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku otwarcia likwidacji albo ogłoszenia upadłości organizacji odzysku, przejęty przez nią obowiązek ponownie staje się, z dniem otwarcia likwidacji albo ogłoszenia upadłości, obowiązkiem wprowadzającego produkty, od którego został on przejęty, w odniesieniu do masy produktów wprowadzonych przez niego do obrotu od dnia 1 stycznia roku kalendarzowego, w którym nastąpiło otwarcie likwidacji lub ogłoszenie upadłości organizacji odzysku.”;

6) w art. 9 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorca prowadzący działalność polegającą na wytwarzaniu, imporcie lub wewnątrzwspólnotowym nabyciu produktów, przedsiębiorca prowadzący odzysk lub recykling odpadów powstałych z produktów, a także przedsiębiorca dokonujący eksportu oraz wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów powstałych z produktów w celu poddania ich odzyskowi lub recyklingowi oraz organizacja odzysku, podlegają, w zakresie tej działalności, wpisowi do rejestru, o którym mowa w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.”;

7) w art. 11 ust. 1–3 otrzymują brzmienie:

„1. Przedsiębiorca i organizacja odzysku są obowiązani do prowadzenia dodatkowej ewidencji, obejmującej informacje o:

1) masie wprowadzonych na rynek krajowy produktów, z podziałem na poszczególne ich rodzaje – w przypadku przedsiębiorcy;

2) wykazie przedsiębiorców, w imieniu których działa organizacja oraz masie wprowadzonych na rynek krajowy przez przedsiębiorców produktów, z podziałem na poszczególne ich rodzaje – w przypadku organizacji.

2. Informacje o:

- 1) masie poddanych odzyskowi i recyklingowi odpadów powstałych z produktów, z podziałem na poszczególne ich rodzaje – w przypadku przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1,
- 2) masie poddanych odzyskowi i recyklingowi odpadów powstałych z produktów, z podziałem na poszczególne ich rodzaje – w przypadku organizacji

– są ustalane na podstawie dokumentów potwierdzających odrębnie odzysk i odrębnie recykling.

3. Masę odpadów poddanych odzyskowi i recyklingowi ustala się na podstawie dokumentów potwierdzających odrębnie odzysk i odrębnie recykling, które prowadzący odzysk lub recykling jest obowiązany wydać na wniosek przedsiębiorcy lub organizacji, przekazujących odpady do odzysku lub recyklingu, w terminie 7 dni od dnia wpływu wniosku.”;

8) w art. 12:

- a) ust. 2a i 3 otrzymują brzmienie:

„2a. Do ponoszenia opłaty produktowej jest obowiązany również przedsiębiorca, który nie wykonuje obowiązku zapewnienia odzysku i recyklingu odpadów powstałych z produktów w sposób określony w art. 4 ust. 1.

3. Opłatę produktową oblicza się jako iloczyn stawki opłaty i różnicy między wymaganym a osiągniętym poziomem odzysku (recyklingu) przeliczonej na wielkość wyrażoną w masie produktów.”,

- b) uchyla się ust. 3a,

- c) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Opłatę produktową oblicza się oddzielnie dla każdego rodzaju produktu.

5. Nie wnosi się opłaty produktowej, której łączna roczna wysokość dla wszystkich produktów nie przekracza 100 zł.”;

9) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. Podstawę obliczenia opłaty produktowej stanowi masa produktów w kilogramach.”;

10) w art. 14:

- a) w ust. 1:

– uchyla się pkt 1,

-
- uchyla się pkt 4,
 - uchyla się pkt 6,
 - dodaje się pkt 8–10 w brzmieniu:

- „8) dla produktów wymienionych w poz. 1 i 2 w załączniku nr 4a do ustawy – 2,57 zł za 1 kg;
- 9) dla produktów wymienionych w poz. 3 i 4 w załączniku nr 4a do ustawy – 5,50 zł za 1 kg;
- 10) dla produktów wymienionych w poz. 5 w załączniku nr 4a do ustawy – 10,26 zł za 1 kg.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe stawki opłat produktowych dla poszczególnych produktów, o których mowa w ust. 1, kierując się negatywnym oddziaływaniem na środowisko odpadów powstałych z produktów, kosztami ich zagospodarowania.”;

11) uchyla się art. 18;

12) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19. Do opłat produktowych w zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.¹⁵⁾), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują marszałkowi województwa.”;

13) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. Przez marszałka województwa oraz urząd marszałkowski rozumie się marszałka województwa lub urząd marszałkowski właściwy ze względu na siedzibę albo miejsce zamieszkania przedsiębiorcy lub organizacji, a w przypadku braku siedziby albo miejsca zamieszkania na terytorium kraju – Marszałka Województwa Mazowieckiego lub Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego.”;

14) uchyla się art. 29;

¹⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1101, 1342 i 1529 oraz z 2013 r. poz. 35.

15) art. 32 i art. 33 otrzymują brzmienie:

„Art. 32. Wpływy z tytułu opłaty produktowej od wprowadzenia na rynek krajowy produktów wymienionych w poz. 3–5 w załączniku nr 4a do ustawy są gromadzone na rachunku bankowym Narodowego Funduszu.

Art. 33. Wpływy z tytułu opłaty produktowej od wprowadzenia na rynek krajowy produktów wymienionych w poz. 1 i 2 w załączniku nr 4a do ustawy są gromadzone na rachunku bankowym Narodowego Funduszu.”;

16) uchyla się art. 35;

17) uchyla się załącznik nr 1 do ustawy;

18) uchyla się załączniki nr 3 i 4 do ustawy;

19) załącznik nr 4a do ustawy otrzymuje brzmienie określone w załączniku nr 3 do ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. poz. 888);

20) uchyla się załącznik nr 5 do ustawy.

Art. 69. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową (Dz. U. Nr 121, poz. 1263, z późn. zm.¹⁶⁾) w art. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. poz. 888)”.

Art. 70. W ustawie z dnia 7 maja 2009 r. o towarach paczkowanych (Dz. U. Nr 91, poz. 740 oraz z 2010 r. Nr 107, poz. 679 i Nr 229, poz. 1495) w art. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) opakowanie – opakowanie w rozumieniu art. 4 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. poz. 888);”.

Art. 71. W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 50 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) z zakresu ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami

¹⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 175, poz. 1458 i Nr 203, poz. 1683, z 2009 r. Nr 215, poz. 1664 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322 i Nr 94, poz. 549.

oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 90, poz. 607, z późn. zm.¹⁷⁾):

- a) wprowadzających na terytorium kraju produkty,
 - b) prowadzących odzysk lub recykling odpadów powstałych z produktów,
 - c) organizacji odzysku,
 - d) dokonujących eksportu oraz wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów powstałych z produktów w celu poddania ich odzyskowi lub recyklingowi;”,
- b) w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 6 w brzmieniu:
- „6) z zakresu ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. poz. 888) przedsiębiorców:
- a) będących organizacjami odzysku opakowań,
 - b) dokonujących wewnątrzwspólnotowej dostawy:
 - odpadów opakowaniowych,
 - produktów w opakowaniach,
 - c) eksportujących:
 - odpady opakowaniowe,
 - opakowania,
 - produkty w opakowaniach,
 - d) prowadzących recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych,
 - e) wprowadzających opakowania,
 - f) wprowadzających produkty w opakowaniach.”;

¹⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 79, poz. 666 i Nr 215, poz. 1664, z 2011 r. Nr 106, poz. 622 oraz z 2013 r. poz. 21 i 888.

2) w art. 52 w ust. 1:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) z zakresu ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej w odniesieniu do:

- a) przedsiębiorcy wprowadzającego na terytorium kraju produkty:
 - informację o sposobie wykonania obowiązku zapewnienia odzysku, a w szczególności recyklingu, odpadów powstałych z produktów,
 - dane organizacji odzysku, która przejęła obowiązek zapewnienia odzysku i recyklingu odpadów powstałych z produktów, o ile została zawarta umowa z organizacją odzysku,
- b) prowadzącego recykling odpadów powstałych z produktów:
 - kod i nazwę rodzaju odpadów przyjmowanych do recyklingu,
 - informację o stosowanym procesie recyklingu,
 - adres miejsca prowadzenia działalności w zakresie recyklingu,
 - informację o decyzjach związanych z recyklingiem odpadów,
 - informację o wdrożonym systemie jakości, systemie zarządzania środowiskowego albo o ich braku,
 - informację o rocznej mocy przerobowej instalacji do recyklingu,
- c) prowadzącego odzysk odpadów powstałych z produktów:
 - kod i nazwę rodzaju odpadów przyjmowanych do odzysku,
 - informację o stosowanym procesie odzysku,
 - adres miejsca prowadzenia działalności w zakresie odzysku,
 - informację o decyzjach związanych z odzyskiem,
 - informację o wdrożonym systemie jakości, systemie zarządzania środowiskowego albo o ich braku,

-
- d) dokonującego eksportu odpadów powstałych z produktów oraz wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów powstałych z produktów w celu poddania ich odzyskowi i recyklingowi:
 - kod i nazwę rodzajów odpadów powstałych z produktów przyjmowanych w celu eksportu lub wewnątrzwspólnotowej dostawy,
 - informację o decyzjach związanych z gospodarką odpadami,
 - e) organizacji odzysku:
 - informację o rodzaju produktów, w stosunku do których organizacja odzysku zamierza wykonywać obowiązek zapewniania odzysku i recyklingu odpadów z nich powstałych,
 - informację o wdrożonym systemie jakości, systemie zarządzania środowiskowego albo o ich braku;”
- b) po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:
- „7a) z zakresu ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi w odniesieniu do:
- a) organizacji odzysku opakowań:
 - wskazanie rodzajów opakowań, w stosunku do których organizacja odzysku opakowań zamierza wykonywać obowiązek zapewniania odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych,
 - informację o wdrożonym systemie jakości, systemie zarządzania środowiskowego albo o ich braku,
 - b) przedsiębiorców eksportujących odpady opakowaniowe oraz przedsiębiorców dokonujących wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych:
 - kod i rodzaj odpadów opakowaniowych przyjmowanych w celu poddania ich recyklingowi lub innemu niż recykling procesowi odzysku poza terytorium kraju,
 - informację o decyzjach związanych z gospodarowaniem odpadami,

-
- c) przedsiębiorców prowadzących recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych:
- kod i rodzaj odpadów opakowaniowych przyjmowanych do recyklingu lub innego niż recykling procesu odzysku,
 - informację o decyzjach związanych z gospodarowaniem odpadami,
 - informację o stosowanym procesie recyklingu lub innego niż recykling procesu odzysku,
 - informację o rocznej mocy przerobowej instalacji lub urządzeń służących do recyklingu lub innego niż recykling procesu odzysku,
 - informację o miejscu prowadzenia działalności w zakresie recyklingu lub innego niż recykling procesu odzysku,
 - informację o wdrożonym systemie jakości, systemie zarządzania środowiskowego albo o ich braku,
- d) wprowadzających produkty w opakowaniach:
- informację o sposobie wykonania obowiązku zapewnienia odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych samodzielnie czy za pośrednictwem organizacji odzysku opakowań,
 - dane organizacji odzysku opakowań, która przejęła obowiązek zapewnienia odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych, o ile została zawarta umowa z organizacją odzysku opakowań,
 - informację o przynależności do porozumienia, o którym mowa w art. 25 tej ustawy – w przypadku wprowadzającego produkty w opakowaniach wielomateriałowych lub wprowadzającego środki niebezpieczne w opakowaniach,
- e) wprowadzających opakowania oraz eksportujących produkty w opakowaniach i dokonujących wewnątrzwspólnotowej dostawy produktów w opakowaniach:
- informację o rodzaju prowadzonej działalności,
 - informację o rodzaju wytwarzanych, przywożonych z zagranicy oraz wywożonych za granicę opakowań;”;

3) w art. 64 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) stwierdzenia rażących nieprawidłowości w wykonywaniu obowiązków określonych w przepisach ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji, ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach oraz ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;”;

4) w art. 73:

a) w ust. 1 pkt 1–3 otrzymują brzmienie:

„1) wprowadzający opakowania oraz eksportujący opakowania, o którym mowa w ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;

2) wprowadzający produkty w opakowaniach, eksportujący i dokonujący wewnątrzwspólnotowej dostawy produktów w opakowaniach, o którym mowa w ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;

3) wprowadzający na terytorium kraju produkty, o których mowa w ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej;”;

b) w ust. 2 w pkt 2:

– w lit. a tiret drugie otrzymuje brzmienie:

„– o przestrzeganiu ograniczeń wynikających z art. 11 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi,”;

– lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) masie opakowań, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty, z podziałem na poszczególne ich rodzaje,”;

– w lit. f średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. g w brzmieniu:

„g) informacje o sposobie wykonania obowiązku prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych, a w przypadku

samodzielnego wykonania tego obowiązku – także o przeprowadzonych przez przedsiębiorcę publicznych kampaniach edukacyjnych wraz ze wskazaniem poniesionych na ten cel kosztów;”;

5) w art. 74:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W przypadku gdy:

- 1) obowiązek określony w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej,
 - 2) obowiązek określony w art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużyтым sprzęcie elektrycznym i elektronicznym,
 - 3) obowiązek określony w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi
- wykonuje odpowiednio organizacja odzysku albo organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego albo organizacja odzysku opakowań, roczne sprawozdanie, o którym mowa w art. 73 ust. 1, w zakresie realizacji tych obowiązków sporządza ta organizacja.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera informacje, o których mowa w art. 73 ust. 2 pkt 1, a także informacje określone w:

- 1) art. 73 ust. 2 pkt 2 lit. a–f – w przypadku organizacji odzysku opakowań, o której mowa w ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;
- 2) art. 73 ust. 2 pkt 3 – w przypadku organizacji odzysku, o której mowa w ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej;
- 3) art. 73 ust. 2 pkt 5 – w przypadku organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, o której mowa w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o zużyтым sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Sprawozdanie organizacji odzysku opakowań zawiera dodatkowo:

- 1) wykaz przedsiębiorców, od których organizacja odzysku opakowań przejęła obowiązek określony w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 13

czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;

2) informacje o przeprowadzonych przez organizację odzysku opakowań publicznych kampanii edukacyjnych wraz ze wskazaniem poniesionych na ten cel kosztów;

3) wykaz posiadaczy odpadów, którym organizacja odzysku opakowań zleciła w roku kalendarzowym, którego dotyczy sprawozdanie, wykonanie czynności określonych w art. 17 ust. 7 tej ustawy, obejmujący:

a) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby posiadacza odpadów,

b) numer identyfikacji podatkowej (NIP) posiadacza odpadów, o ile został nadany,

c) numer REGON posiadacza odpadów, o ile został nadany,

d) określenie czynności, które zostały zlecone posiadaczowi odpadów w zakresie gospodarowania odpadami opakowaniowymi,

e) określenie rodzajów odpadów opakowaniowych w odniesieniu do których posiadaczowi odpadów zostało zlecone wykonanie czynności z zakresu gospodarowania odpadami opakowaniowymi,

f) określenie okresu, na który zawarto umowę zlecającą posiadaczowi odpadów wykonanie czynności w zakresie gospodarowania odpadami opakowaniowymi.”;

6) w art. 194 w ust. 1 po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) nieumieszczanie numeru rejestrowego na dokumentach sporządzanych w związku z prowadzoną działalnością, wbrew obowiązкови, o którym mowa w art. 63;”.

Rozdział 13

Przepisy przejściowe, dostosowujące i końcowe

Art. 72. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 73. 1. Do powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy obowiązków wynikających z ustawy zmienianej w art. 68 w zakresie uzyskania

wymaganych poziomów odzysku i recyklingu, w tym do obowiązków sprawozdawczych oraz do zobowiązań z tytułu opłaty produktowej należnej za okres do dnia 31 grudnia 2013 r., stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 68 obowiązujące w chwili powstania tych obowiązków, w tym zobowiązań z tytułu opłaty produktowej.

2. Wpływy z tytułu opłat produktowych, w tym środki pochodzące z opłat produktowych, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 68, za rok 2013 przekazuje się zgodnie z dotychczasowymi przepisami.

Art. 74. 1. Organizacje odzysku działające na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 68, prowadzące działalność gospodarczą w zakresie opakowań, stają się organizacjami odzysku opakowań w rozumieniu niniejszej ustawy.

2. Organizacje odzysku, o których mowa w ust. 1, są obowiązane dostosować się do wymagań niniejszej ustawy w terminie do dnia 31 grudnia 2015 r.

Art. 75. 1. Umowy zawarte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 68 zachowują ważność przez czas, na który zostały zawarte.

2. Jeżeli organizacja odzysku nie dostosuje się do wymogów niniejszej ustawy w terminie określonym w art. 74 ust. 2, zawarte przez nią umowy, o których mowa w ust. 1, w zakresie objętym przepisami niniejszej ustawy, wygasają z dniem 1 stycznia 2016 r.

Art. 76. 1. Do potwierdzenia wykonania odzysku oraz recyklingu odpadów opakowaniowych za okres do dnia wejścia w życie ustawy stosuje się określone w przepisach ustawy zmienianej w art. 68, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, dodatkową ewidencję oraz dokumenty potwierdzające dokonanie odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych.

2. Przedsiębiorcy, w tym organizacje odzysku, są obowiązani do przechowywania dodatkowej ewidencji oraz dokumentów, o których mowa w ust. 1, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dodatkowa ewidencja i dokumenty dotyczą.

3. Wymogu posiadania wpisu do rejestru przez przedsiębiorcę prowadzącego recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych wystawiającego dokumenty DPO i DPR oraz przez przedsiębiorcę eksportującego odpady opakowaniowe i przez przedsiębiorcę dokonującego wewnątrzwspólnotowej

dostawy odpadów opakowaniowych wystawiających dokumenty EDPO i EDPR nie stosuje się do dnia upływu terminu do złożenia wniosku o wpis do rejestru.

Art. 77. Do dnia złożenia marszałkowi województwa wniosku o wpis do rejestru organizacja odzysku opakowań składa marszałkowi województwa, w terminie 14 dni po jej zarejestrowaniu w rejestrze sądowym, odpis statutu i wypis z rejestru sądowego lub postanowienie o wpisie do rejestru sądowego oraz w tym samym terminie odpis wszelkich zmian danych w statucie lub rejestrze sądowym.

Art. 78. 1. Do dnia utworzenia rejestru, o którym mowa w art. 49 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, przedsiębiorca, który rozpoczyna działalność polegającą na wytwarzaniu, imporcie lub wewnątrzwspólnotowym nabyciu produktów w opakowaniach lub produktów, odzysku lub recyklingu odpadów opakowaniowych lub odpadów powstałych z produktów, działalności w zakresie eksportu lub wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych lub powstałych z produktów w celu poddania ich odzyskowi lub recyklingowi, a także organizacja odzysku lub organizacja odzysku opakowań, składa zawiadomienie o tym fakcie do marszałka województwa w terminie 30 dni od dnia rozpoczęcia działalności.

2. Za dzień rozpoczęcia działalności, o której mowa w ust. 1, uważa się dzień pierwszego wprowadzenia na terytorium kraju lub powstania pierwszego długu celnego dla produktu.

3. Przedsiębiorcy, o których mowa w ust. 1, oraz przedsiębiorcy, którzy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy złożyli marszałkowi województwa zawiadomienie zgodnie z art. 9 ustawy zmienianej w art. 68, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, są obowiązani zgłaszać marszałkowi województwa zmiany danych zawartych w dokonanym zawiadomieniu nie później niż do końca miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła zmiana.

Art. 79. Przedsiębiorcy, którzy przed dniem utworzenia rejestru, o którym mowa w art. 49 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, złożyli marszałkowi województwa zawiadomienie zgodnie z art. 9 ustawy zmienianej w art. 68, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, oraz przedsiębiorcy, którzy złożyli zawiadomienie na podstawie art. 78 ust. 1, są zwolnieni z obowiązku uiszczenia opłaty rejestrowej i

opłaty rocznej, o których mowa w art. 57 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, w roku, w którym złożyli wniosek o wpis do rejestru.

Art. 80. 1. Przedsiębiorca, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 68, albo organizacja, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 68, którzy wykonali obowiązek, o którym mowa w art. 3 ustawy zmienianej w art. 68, w wielkości przekraczającej wymagany w 2013 r. poziom odzysku lub recyklingu, zgodnie z dotychczasowymi przepisami, mogą rozliczyć w 2014 r. masę odpadów powstałych z produktów przekraczającą wymagany poziom odzysku lub recyklingu w wysokości nie większej niż 10% wymaganego poziomu w 2013 r.

2. Przedsiębiorca albo organizacja, o których mowa w art. 20 ust. 1 niniejszej ustawy, którzy wykonali obowiązek, o którym mowa w art. 3 ustawy zmienianej w art. 68, w wielkości przekraczającej wymagany w 2013 r. poziom odzysku lub recyklingu, zgodnie z dotychczasowymi przepisami, mogą rozliczyć w 2014 r. masę odpadów opakowaniowych przekraczającą wymagany poziom odzysku lub recyklingu w wysokości nie większej niż 10% wymaganego poziomu w 2013 r.

Art. 81. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 3 ust. 8 i art. 14 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 68 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 3 ust. 8 i art. 14 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 68, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
 - 2) art. 11 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 68 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 11 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 68,
 - 3) art. 5 ust. 2 i 3 oraz art. 6 ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 82, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 11 ust. 4 i 5 oraz art. 15 ust. 4 niniejszej ustawy
- jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 82. Traci moc ustawa z dnia 11 maja 2001 r. o opakowaniach i odpadach opakowaniowych (Dz. U. Nr 63, poz. 638, z późn. zm.¹⁸⁾).

¹⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 7, poz. 78, z 2004 r. Nr 11, poz. 97 i Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 175, poz. 1458, z 2011 r. Nr 63, poz. 322 oraz z 2013 r. poz. 21.

Art. 83. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2014 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 66, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;
- 2) art. 46–51, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.

Załącznik nr 1

DOCELOWY POZIOM ODZYSKU I RECYKLINGU
ODPADÓW OPAKOWANIOWYCH

Poz.	Odpady opakowaniowe powstałe z:	Poziom w % ¹⁾ :	
	rodzaj opakowań	Odzysk	recykling
1.	opakowań razem ²⁾	61	56
2.	opakowań z tworzyw sztucznych	—	23,5
3.	opakowań z aluminium	—	51
4.	opakowań ze stali, w tym z blachy stalowej	—	51
5.	opakowań z papieru i tektury	—	61
6.	opakowań ze szkła	—	61
7.	opakowań z drewna	—	16
8.	opakowań wielomateriałowych	—	poziom określony odpowiednio w poz. 1–7 wg rodzaju materiału przeważającego w opakowaniu wielomateriałowym
9.	pozostałych opakowań	—	—

Objaśnienia:

¹⁾ Nie dotyczy opakowań mających bezpośredni kontakt z produktami leczniczymi określonymi w przepisach ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 r. Nr 45, poz. 271, z późn. zm.¹⁹⁾).

²⁾ Dotyczy sumy wszystkich opakowań wymienionych w poz. 2–9.

¹⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 227, poz. 1505 i Nr 234, poz. 1570, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 31, poz. 206, Nr 92, poz. 753, Nr 95, poz. 788 i Nr 98, poz. 817, z 2010 r. Nr 78, poz. 513 i Nr 107, poz. 679, z 2011 r. Nr 63, poz. 322, Nr 82, poz. 451, Nr 106, poz. 622, Nr 112, poz. 654, Nr 113, poz. 657 i Nr 122, poz. 696 oraz z 2012 r. poz. 1342 i 1544.

Załącznik nr 2**SPOSÓB OBLICZANIA OPŁATY PRODUKTOWEJ**

1. Wysokość należnej opłaty produktowej z tytułu niewykonania obowiązku recyklingu odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań wymienionych w poz. 2–7 w załączniku nr 1 do ustawy należy obliczać według wzoru:

$$OP_{\text{rec.}} = M \cdot \left(\frac{P_{\text{rec.}} - OR}{100\%} \right) \cdot SO$$

gdzie:

$OP_{\text{rec.}}$ – oznacza wysokość należnej opłaty produktowej w zł,

M – oznacza masę w kg opakowań danego rodzaju, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty,

$P_{\text{rec.}}$ – oznacza wymagany poziom recyklingu w %,

OR – oznacza osiągnięty poziom recyklingu odpadów opakowaniowych obliczony jako iloraz masy faktycznie poddanych recyklingowi i masy wprowadzonych do obrotu opakowań, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty, wyrażony w %,

SO – oznacza stawkę opłaty produktowej w zł za kg, określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 35 ust. 2.

Jeżeli $P_{\text{rec.}} - OR$ ma wartość ujemną, jako należną opłatę produktową wpisuje się wartość „0”.

2. Wysokość należnej opłaty produktowej z tytułu niewykonania obowiązku odzysku odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań wymienionych w poz. 1 w załączniku nr 1 do ustawy należy obliczać według wzoru:

$$OP_{\text{odz.}} = \frac{(M_1 \cdot SO_1 + M_2 \cdot SO_2 + \dots + M_8 \cdot SO_8)}{M_{\text{całkowita}}} \cdot (P_{\text{odzysku}} \cdot M_{\text{całkowita}} - M_{\text{odzyskana}})$$

gdzie:

$OP_{\text{odz.}}$ – oznacza wysokość należnej opłaty produktowej w zł,

M_z indeksem liczbowym – oznacza masę w kg opakowań danego rodzaju, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty, przy czym:

M_1 – dotyczy opakowań z tworzyw sztucznych,

M_2 – dotyczy opakowań z aluminium,
 M_3 – dotyczy opakowań ze stali, w tym z blachy stalowej,
 M_4 – dotyczy opakowań z papieru i tektury,
 M_5 – dotyczy opakowań ze szkła,
 M_6 – dotyczy opakowań z drewna,
 M_7 – dotyczy opakowań wielomateriałowych,
 M_8 – dotyczy pozostałych opakowań,

SO z indeksem liczbowym – oznacza stawkę opłaty produktowej w zł za kg, określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 35 ust. 2, przy czym:

SO_1 – dotyczy opakowań z tworzyw sztucznych,
 SO_2 – dotyczy opakowań z aluminium,
 SO_3 – dotyczy opakowań ze stali, w tym z blachy stalowej,
 SO_4 – dotyczy opakowań z papieru i tektury,
 SO_5 – dotyczy opakowań ze szkła,
 SO_6 – dotyczy opakowań z drewna,
 SO_7 – dotyczy opakowań wielomateriałowych,
 SO_8 – dotyczy pozostałych opakowań,

P_{odzysku} – oznacza wyrażony ułamkiem dziesiętnym wymagany w danym roku kalendarzowym poziom odzysku,

$M_{\text{całkowita}}$ – oznacza sumę mas w kg wszystkich rodzajów opakowań wprowadzonych do obrotu przez wprowadzającego produkty w opakowaniach,

$M_{\text{odzyskana}}$ – oznacza sumę mas w kg wszystkich rodzajów odpadów opakowaniowych poddanych odzyskowi.

3. Wysokość należnej opłaty produktowej z tytułu niewykonania obowiązku recyklingu w odniesieniu do sumy opakowań wymienionych w poz. 1 w załączniku nr 1 do ustawy należy obliczać według wzoru:

$$OP_{\text{rec.}} = \frac{(M_1 \cdot SO_1 + M_2 \cdot SO_2 + \dots + M_8 \cdot SO_8)}{M_{\text{całkowita}}} \cdot (P_{\text{recyklingu}} \cdot M_{\text{całkowita}} - M_{\text{poddana recyklingowi}})$$

gdzie:

$OP_{\text{rec.}}$ – oznacza wysokość należnej opłaty produktowej w zł,

M z indeksem liczbowym – oznacza masę w kg opakowań danego rodzaju, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty, przy czym:

M_1 – dotyczy opakowań z tworzyw sztucznych,
 M_2 – dotyczy opakowań z aluminium,
 M_3 – dotyczy opakowań ze stali, w tym z blachy stalowej,
 M_4 – dotyczy opakowań z papieru i tektury,
 M_5 – dotyczy opakowań ze szkła,
 M_6 – dotyczy opakowań z drewna,
 M_7 – dotyczy opakowań wielomateriałowych,
 M_8 – dotyczy pozostałych opakowań,

SO z indeksem liczbowym – oznacza stawkę opłaty produktowej w zł za kg, określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 35 ust. 2, przy czym:

SO_1 – dotyczy opakowań z tworzyw sztucznych,
 SO_2 – dotyczy opakowań z aluminium,
 SO_3 – dotyczy opakowań ze stali, w tym z blachy stalowej,
 SO_4 – dotyczy opakowań z papieru i tektury,
 SO_5 – dotyczy opakowań ze szkła,
 SO_6 – dotyczy opakowań z drewna,
 SO_7 – dotyczy opakowań wielomateriałowych,
 SO_8 – dotyczy pozostałych opakowań,

$P_{\text{recyklingu}}$ – oznacza wyrażony ułamkiem dziesiętnym wymagany w danym roku kalendarzowym poziom recyklingu,

$M_{\text{całkowita}}$ – oznacza sumę mas w kg wszystkich rodzajów opakowań wprowadzonych do obrotu przez wprowadzającego produkty w opakowaniach,

$M_{\text{poddana recyklingowi}}$ – oznacza sumę mas w kg wszystkich rodzajów odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi.

Załącznik nr 3

POZIOM ODZYSKU I RECYKLINGU
ODPADÓW POWSTAŁYCH Z PRODUKTÓW

Poz.	Odpady powstałe z:		Poziom w %:	
	rodzaj produktów	symbol PKWiU	odzysk	recykling
1	2	3	4	5
1.	Oleje smarowe otrzymane z ropy naftowej, preparaty z ciężkich frakcji, gdzie indziej niesklasyfikowane, z wyłączeniem:	19.20.29.0	50	35
	Oleje smarowe do przeprowadzania przemian chemicznych innych niż proces specyficzny	19.20.29.0		
	Parafina ciekła	19.20.29.0		
	Mieszanki olejowe do obróbki metali, oleje zapobiegające przyleganiu do form, oleje antykorozyjne	19.20.29.0		
	Oleje smarowe pozostałe oraz pozostałe oleje, jeżeli są przeznaczone do produkcji olejów smarowych lub preparatów smarowych	19.20.29.0		
2.	Preparaty smarowe, dodatki, środki	20.59.4	50	35

1573.to

	zapobiegające zamarzaniu, z wyłączeniem: – Środki przeciwstukowe, dodatki do olejów mineralnych i produkty podobne – Środki zapobiegające zamarzaniu i gotowe płyny przeciwoblodzeniowe	z wyłączeniem: 20.59.42.0 20.59.43.0		
3.	Opony pneumatyczne z gumy, nowe, w rodzaju stosowanych w samochodach osobowych Opony pneumatyczne z gumy, nowe, w rodzaju stosowanych w motocyklach i rowerach Opony pneumatyczne z gumy, nowe, w rodzaju stosowanych w autobusach, samochodach ciężarowych i samolotach Opony pneumatyczne bieżnikowane z gumy	22.11.11.0 22.11.12.0 22.11.13.0 22.11.20.0	75	15
4.	Opony pneumatyczne z gumy, nowe, w rodzaju stosowanych w urządzeniach i maszynach rolniczych, pozostałe nowe opony pneumatyczne z gumy	22.11.14.0	75	15
5.	Opony pneumatyczne, używane	38.11.53.0	75	15